KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n, KASSR:n TpKK:n ja KALN:n lehti
17:s vuosikerta
Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop.
1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 45 V. 1937 — Kuusipäivän 6:s päivä — Keskiviikkona helmikuun 24 p:nä

G. K. ORDZHONIKIDZE

Grigorij Konstantinovitsh Ordzhonikidzen muistolle omistettu surumiitinki

Punaisella torilla

Tov. M. L. RUHIMOVITSHIN puhe

Raskaan teollisuuden kansankomissariaatilta

Toverit! Koko maa on surun vallassa. Tänään puolueemme, hallituksemme ja Sovettiliiton kaikki kansat hautaavat sosialistisen synnyinmaamme ja kansainvälisen proletariaatin parhaimmista parasta poikaa, tov. Sergo Ordzhonikidzea.

Luotamme on poistunut hautaan mitä huomattavin poliittinen toimihenkilö — puolueemme KK:n Politbyron jäsen, oivallinen internatsionalisti, kansantalouden mitä suurin organisaattori, proletaarisen diktatuurin kaunistus ja ylpeys — raskaan teollisuuden kansankomissaari, kallis Grigorij Konstantinovitsh Ordzhonikidzemme.

Kuolema on säälimättömästi katkaissut erinomaisen ihmisen, suuren tulisen proletaarisen revolutsioneerin tov. Sergo Ordzhonikidzen erinomaisen elämän — puolueen ja koko maan rakastetun, Leninin oppilaan, kansojen johtajan suuren Stalinin lähimmän horjumattoman asekumppanin ja ystävän elämän. Keskuudessamme ei ole enää tuota erinomaista, palavasti rakastettua, kallista toveria — Sergoamme.

On kuollut hän, joka oli mitä syvimmän puolueisuuden ihmeteltävä lähde, joka antoi loistavia esimerkkejä siitä, miten on taisteltava puolueen yhtenäisyyden puolesta, leninismin puolesta, miten on säälimättömästi taisteltava puolueen ja kansan vihollisia — vastavallankumouksellisia pettureita — trotskilaisia, zinovjevilaisia, oikeistolaisia ja muita heittiöitä vastaan.

On kuollut sosialistisen industrian suurten voittojen mahtava organisaattori, raskaan teollisuuden uljas rautainen komandarmimme, unohtumaton, rakas toverimme Sergo Ordzhonikidze. Suuri suru on kohdannut meitä, raskaan teollisuuden ja puolustusteollisuuden tuotannon työntekijäin ja rakentajien viisimiljoonaista armeijaa.

Se oli hän, joka tutkien jokaisen tehtaan, tuntien miltei jokaisen agregaatin, nosti sovettimetallurgiamme ennennäkemättömään korkeuteen, raivokkaasta vastarinnasta huolimatta koneiston sisällä, jonne oli tunkeutunut Pjatakoveja, vastavallankumouksellisia trotskilaisia, palkattuja murhaajia, diversantteja ja spioneja.

Se oli hän, joka kehitti, uudesti aseisti konerakennusteollisuutemme niin, että se on valmis täällä, maan sisällä valmistamaan minkä koneen tahansa, minä aikana tahansa.

Se oli hän, joka paremmin kuin kukaan muu nosti nuoria kaadereita vastuunalaisille paikoille. Se oli hän, meidän Sergomme, joka antoi tarvittavan toveri Voroshiloville. Erinomaiset lentäjämme, pelottomat vedenalaisen laivaston miehemme, mainehikkaan Punaisen Armeijan motorisoidut ja mekanisoidut sotajoukot tietävät, että heidän monenlaisia materiaaliosiaan koristaa Sergon johtaman, SSTL:n Raskaan teollisuuden kk:n merkki.

Kolhoosnikkamme tietävät, että maatalouskoneilla, kaikkein monimutkaisimmilla ja nykyaikaisimmilla, traktoreilla, auroilla ja kombaineilla on Sergo Ordzhonikidzen johtaman, SSTL:n Raskaan teollisuuden kk:n merkki.

Rautatieläisemme, alkaen vaihdemiehestä ja päättyen krivonosilaisiin veturinkuljettajiin — tietävät, millaista apua heille raskas teollisuus antoi Sergo Ordzhonikidzen johdolla ja välittömällä avustuksella.

Sinä, toveri Sergo, olet poistunut luotamme. Sinua, yhtä parhaimmista stalinilaisista, ei ole enää keskuudessamme. Sinun poistuttua olemme tulleet orvoiksi. Kymmenet tuhannet stahanovilaisten delegatsiot suuren Sovettiliittomme tehtaista, sadat tuhannet ihmiset osoittavat sinulle tänään viimeistä palvelustaan, rakas Sergomme.

Stahanovilais-työläiset, udarnikat rakastavat sinua siksi, että sinä olit rajattomasti uskollinen työväenluokan asialle — sinä rakastit heitä. Meitä on kohdannut mitä raskain isku. Mutta Sergo ei ole kuollut: hän elää sydämissä, hän elää monimiljoonaisten työtätekevien joukkojen tietoisuudessa. Hänen nimensä ja hänen tekonsa tulevat elämään vuosisatoja.

Me lupaamme sinulle, kallis, rakas Sergomme, entistä enemmän jännittää voimat, entistä lujemmin takoa ja nostaa uusia kaadereita, olla syvästi puolueisia, niinkuin sinä meitä aina siihen opetit. Me sitoudumme nostamaan raskaan teollisuuden vielä korkeammalle tasolle, että se olisi näyte koko maailmalle, kuten sitä Marx ja Engels uneksivat, kuten siihen ryhtyi ihmiskunnan nero Vladimir Iljitsh Lenin, kuten tätä työtä nerokkaasti teoissa toteuttaa suuri Stalinimme.

Rahvahan armie 19 vuodine

Meijän slavnoil Krasnoil Armiel on täydynyhes yheksätostu vuottu. Nämä yheksätostu vuottu ollah oldu suuri i mutkikas dorogu Krasnoin Armien istories. Mustelgammo vaikui algu vuozie konzu vraguloin tshieppi oli punonuh meijän nuoren sovetskoin vluastin kaikkiel päi, konzu kaikis kohtis oldih kui hukat valvattamas muapalaizie endiset pomeschiekat, inostrannoit kapitalistat — kaikil himoitteli suaha Sovetskoi sojuuzu hävitettyö, kaikil himoitteli rajat suattua Uralah da Mustahmereh sahte.

Suuret verizet bojut oldih joga tsuras. Täh bojuh rahvas noustih partien i praviitelstvan kutshus. Nuoret i vahnat, miehet i naiset njälläs, vilus, toitshi i oruuzhietta i oruuzhieloinke lähtiettih puoldamah omua rodnoidu muadu, voinan tules rodjivunnuttu revolutsies luaittuo sovetskoidu vlastjie, omua rahvahan vlastjie, kudain andoi krestjuaninoil muat, ruadajil zavodat.

Läbi Siberian, läbi Ukrainan, Beloruusien, Kriiman, Kavkuazan läbi Pohjoizen meren rannikon, läbi kaiken meijän suuren sojuuzan proiji suurien verizien bojuloinke slavnoi Krasnoi Armie, viel nuorennu, vastavaikui luajitunnu. I pobiedat toizen jälgeh työnnettih yhty toko uuzih i uuzih pobiedoih, yhtytoko uuzih geroitsheskoloih podviigoih. Meijän ljubiimoit armahat vozhdjat, i enne kaikkie kallehin, Iosif Vissarionovitsh Stalin käv edumaizil liniilöil bojulois, sie kus oli valgoizien lujin frontu sinne astui vernoi revolutsien kamandarmu. Proijittih i muut meijän vozhdjat: proijittih net kedä ei ole enämbiä meijän keskes: Kirov, Ordzhonikidze, Frunze. Proijittih slavnoit Krasnoin Armien marshualat, hruabroit meijän muan geroit, geroizmah vdohnovljaitshijat: Krasnoin Armien vozhdju — Klim Voroshilov, proijittih: Bydjennyi, Bljuher, Jegorov, Tuhatshevskij. Proijittih i parahat Krasnoin Armien kamandierat grashdanskoi voinan dorogu, kus heil rodjih suuri sakalkku tulevih bojuloih nishkoi.

Kazvoi rahvahan keskes unohtamattomat geroit, kudamat viedih hruabroidu i geroitsheskoidu bojuo valgoizie vastah. Rahvahal ollah tiettäväiset granshdanskoin voinan geroloin nimet. Tshapajevan nimen tiedäy jogahine meijän muan grashdanin. Tietäh Schorsan i vie äijien muijen nimet. Kareelien ruadajil, i muijal meijän sojuuzas on tiettäväine Toivo Antikainen. Hänen geroitsheskoit podviigat ollah otmiettitut Kareelien rahvahan istoorieh, ollah net tunnetut rahvahan keskes. Niis vie ei yksi pajo pajatetah, niis vie ei yksi zkuasku sanotah nuoril polvil.

Geroloin riävyt ollah suuret. Niijen nimet ollah kuldaisil bukvil kirjutetut grashdanskoin voinan istoorieh.

Vanhat traditsiet ei unohtuta ni konzu. Meijän rahvas, koskui pidäy slavnoin Krasnoin Armien 19 pruzhnikku päiviä ei unohta, shto kapitalistat varustavutah bojuloih i bojuloih enne kaikkie meijän muadu vastah. Vie heijän pluanois ei olla lähtietty duumat rajan siirdämizes Uralah i Mustahmereh sahte. Vie niijen silmiä kivistäv tämä sotsializman tsomasti kukkivu mua. No rahvas on valmis ottamah vragun potshin rozhat vastah semmoizei tshestjil mittuol heidy pidäy i siit eldähäs ozudittahas jesli ei nähtä vie muudugi, kui raja Uralas, libo Mustasmeres! Eldähäs osudittahas jesli rajua ni vovse ei nähtäne.

Myö vojuitshemah omal tsural emmo rubie. Meijän sana on sanottu kaikel muailmal i se ollah sanottu rjadovolois krasnoarmeitshois algaen loppien meijän vozhdjih, shto myö vragun riehkimmö loppuh sah sen omal territooriel. Ken tämän unohtanou, se mustelou sidä myöhäh.

Rahvahal ollah kallehet net zavojevaaniet mit ollah suadu bojulois. Rahvahal ollah kallehet net dostjisheeniet mit ollah suadu rahvahan ljubiimoin vozhdjan, utshiiteljan rukovodtsval, meijän oman Stalinin rukovodstval. Rahvahal on kallehet kai net suuret i pienet zavojevaaniet mit ollah kirjutetut meijän muan schatsliivoin i vesselän elaijan dokuumenttah — Stalinskoih Konstitutsieh. Niidy zavojevaanieloi rahvas ei ni konzu tule andamah.

Gospodoil fashistoil, mugai heijän agentoil prezreennoloil trotskistoil terroristoil diversanttoil i shpionoil pidäy mustua, shto meijän lujus on meijän kaikes rahvahas, rahvahas kudain ni yhty vershkua omas muas ni kel anna ei, a ken tullou sidä vojun kavotji ottamah, sen lyömmö, riehkimmö, mädzhjoitämmö, kui mavon piendarel. Rahvas kui yksi mies ollah valmehet rauhan aijan raudo instrumentat muuttamah voennoloih oruuzhieloih i kui staljnoi seiny kuaduo vraguloin nishkah konzu hyö vaikui askel otetanneh meijän muan rajas piälitshi.

Eläkkäh i lujitukkah slavnoi Krasnoi Armie struahaksi vraguloil.

Eläkkäh rahval armas meijän suuri Stalin.

SSSR:n Puolustusasiain kansankomissaari Sovettiliiton marsalkka tov. K. J. Voroshilov. Foto — Kislovin (Sojuzfoto).

Tov. N. S. HRUSCHEVIN puhe

Moskovan ja Moskovan alueen työtätekeviltä, puolue- ja sovettijärjestöiltä

Toverit työläiset, työläisnaiset, kolhoosnikat, kolhoosnikkanaiset, insinöörit, toimitsijat, tieteen ja taiteen työntekijät, Moskovan ja Moskovan alueen kaikki työtätekevät!

Kuolema on odottamatta katkaissut toveri Ordzhonikidzen mainehikkaan elämän, elämän, joka oli eroittamattomasti sidottu leniniläis-stalinilaisen puolueemme sosialismin asian puolesta, kommunismin puolesta käymän sankarillisen taistelun koko historiaan.

Toveri Sergo oli todellinen revolutsioonisen työväenluokan poika, jonka oli kasvattanut työväenluokan puolue, bolshevistinen puolue, kasvattanut puolueemme organisaattorit ja johtajat toverit Lenin ja Stalin.

Taka-Kaukaasian bolshevistisessa maanalaisuudessa, Leninin valtuuttamana suorittamillaan matkoilla ympäri Venäjää Pragin konferenssin valmistelun kaudella, itse Pragin konferenssissa ja sen jälkeen Keskuskomitean Venäjän byroon jäsenenä tov. Sergo toteutti kiinteästi Leninin ja Stalinin linjaa, tiivistäen puoluejärjestöjä Leninin ympärille, suoritti valtavaa organisatoorista ja agitatsiotyötä joukoissa ja lyö säälimättä puolueen vihollisia — mensheviikki-likvidaattoreita.

Itsevaltiuden kukistumisen jälkeen tov. Sergo palaa Jagutian karkoituspaikalta Pietariin ja antautuu kokonaan revolutsiooniseen puoluetyöhön.

Hän pitää selostuksen VI puoluekokouksessa kysymyksestä, joka koski Leninin menemistä vastavallankumouksellisen väliaikaisen hallituksen tuomittavaksi ja, seuraten toveri Stalinia, kiihkeästi taistelee sitä vastaan, että Vladimir Iljitsh antautuisi vastavallankumouksellisen porvariston ja sen menshevististen mielistelijäin käsiin.

Kansalaissodan uhkaavina vuosina ja sittemmin Taka-Kaukaasian puoluejohtajan paikalla tov. Sergo murskaa puolueen viholliset, työväenluokan viholliset, kiinteästi toteuttaa Leninin-Stalinin linjaa, organisoi työtätekevien joukot ja tiivistää ne bolshevistisen leniniläis-stalinilaisen puolueen ympärille.

Valittuna Keskus-Kontrollikomissin puheenjohtajaksi tov. Ordzhonikidze käy taistelua puolueen tiivistämiseksi leniniläisen komitean ympärille, tov. Stalinin ympärille, antaen musertavia iskuja trotskilaisille, zinovjevilaisille, oikeisto-opportunisteille, suojellen kuin silmäterää bolshevistisen puolueen rivien leniniläistä monoliittisuutta.

Tov. Sergoa ansiosta nimitetään raskaan teollisuuden komandarmiksi.

Tov. Sergoa ansiosta nimitetään yhdeksi Punaisen Armeijamme luojista ja organisaattoreista.

Tov. Sergoa ansiosta nimitetään voittojen organisaattoriksi sosialistisen rakennustyön rintamalla, mutta asettipa puolue hänet mille paikalle tahansa, olipa hän sosialismin puolesta käytävän taistelun millä osalla tahansa, Sergo oli ennen kaikkea puolueen jäsen, bolsheviikki, todellinen leniniläinen, todellinen stalinilainen.

Raskasta on meidän Moskovan työläisten ja työtätekevien, jättää hyvästi sinulle, kallis toveri Sergo, meidän, joilla oli onni elää ja työskennellä yhdessä sinun kanssasi samassa kaupungissa, usein kuulla sinun leimuavaa puhettasi Moskovan tehtaissa, sinun bolshevistisia kutsujasi taisteluun Leninin-Stalinin asian puolesta.

Me näimme, millä voimalla ja intomielellä sinä antauduit työhön maamme työläisten ja kaikkien työtätekevien hyväksi, miten sinä et säästänyt viimeisiäkään voimiasi, miten sinä tartutit revolutsioonista intomielisyyttäsi työläisjoukkoihin, kaikkiin työtätekeviin.

Me, Moskovan bolsheviikit ja kaikki työtätekevät, lähetämme kirouksen, vihan ja halveksumisen Sovettiliiton työväenluokan ja koko maailman työväenluokan vihollisille, katalille trotskilais-zinovjevilaisille ja oikeistolaisille pettureille.

Ne ne petoksellaan, petturuudellaan, spionaashillaan, tuholaisuudellaan antoivat iskun sinun jalolle sydämellesi. Pjatakov — spiooni, tuholainen, työtätekevän kansan vihollinen, iljettävä trotskilainen — saatiin kiinni itse teossa, saatiin kiinni ja tuomittiin, työväenluokka murskasi sen kuin käärmeen, mutta tuo Pjatakovin vastavallankumouksellinen työ joudutti kalliin Sergomme kuolemaa.

Liittäkäämme tiiviimmin yhteen, toverit, rivimme, yhdistäytykäämme entistä tiiviimpänä renkaana leniniläis-stalinilaisen puolueemme, suuren johtajamme toveri Stalinin ympärille ja kaikella vihollista kohtaan suunnatun vihan kiihkolla musertakaamme nämä kirotut hylkiöt, petturit, kavaltajat.

Me vannomme sinulle, kallis toverimme Sergo, että leniniläis-stalinilaisen puolueemme asian me viemme loppuun saakka!

Me lyömme murskaksi maamme sisällä olevat vihollisen jätteet — vastavallankumoukselliset trotskilaiset, zinovjevilaiset, oikeistolaiset ja kaikki muut sosialistisen valtiomme viholliset!

Me nostamme entistä korkeammalle bolshevistisen valppauden, me viemme entistä syvemmälle joukkoihin Marxin-Engelsin-Leninin-Stalinin opin.

Sinun työsi, sinun rajattoman uskollinen, väsymätön taistelusi Leninin-Stalinin asian puolesta tulee olemaan esimerkkinä meille kaikille!

Leninin-Stalinin lipun alla, jonka alla sinä taistelit, tov. Sergo, ja jonka puolesta sinä annoit koko elämäsi, me voitamme!

Jää hyvästi, rakas Sergomme!

Asia, jolle sinä omistit koko erinomaisen elämäsi, voittaa koko maailmassa!

Tov. L. I. BERIJAN puhe

Taka-Kaukaasian puolue- ja sovettijärjestöiltä ja työtätekeviltä

Toverit! Taka-Kaukaasian tasavaltojen, Gruzian, Azerbaidzhanin ja Armenian bolsheviikit, työtätekevät erittäin terävästi ja surulla tuntevat sen peruuttamattoman menetyksen, joka on kohdannut koko puoluettamme, koko maatamme — Leninin-Stalinin puolueen asian puolesta horjumattoman, pelottoman taistelijan ja Sovettiliiton sosialistisen raskaan teollisuuden voittojen erinomaisen organisaattorin, kalliin toveri Sergo Ordzhonikidzen ennenaikaisen kuoleman.

Tov. Sergo oli syntynyt Gruziassa, Gruziassa hän nuoruusvuosista lähtien aloitti revolutsioonisen toimintansa, Gruziassa hän liittyi bolshevistiseen järjestöön, Gruziassa hän Taka-Kaukaasiassa bolshevismin perustanlaskijan suuren Stalinin välittömällä johdolla sai ensimmäisen taistelukasteen.

Astuttuaan kiinteästi v. 1903 Leninin ja Stalinin osoittamalle tielle — ainoalle oikealle bolshevismin tielle, tov. Sergo ei enää milloinkaan siltä poikennut, ei askeltakaan astunut syrjään, pitäen käsissään korkealla leninismin voittamatonta punaista lippua.

Kansalaissodan kaudella Leniniltä ja Stalinilta toimeksisaaneena Sergo suoritti kaikkein vastuunalaisimpia tehtäviä sosialismin voiton puolesta käydyn taistelun ratkaisevilla paikoilla.

Työläis-Talonpoikaisen Punaisen Armeijan joukko-osastojen johdossa Pohjois-Kaukaasiassa Sergo löi valkokaartilaiset ja interventit, vapautti vuoristokansat tsarististen kenraalien, ruhtinaiden ja tilanherrojen sorrosta.

Kun Azerbaidzhanin, Gruzian ja Armenian työtätekevät nostivat kapinalipun valkokaartilaishallituksiaan vastaan — menshevikkejä, mussavatisteja ja dashnakeja, näitä imperialististen valtioiden palkkarenkejä vastaan, niin Sergo Leninin ja Stalinin antaman tehtävän mukaan riensi avuksi ja Azerbaidzhanista, Gruziasta ja Armeniasta tuli sovettitasavaltoja.

Taka-Kaukaasian tasavaltojen sovettisoinnin jälkeen kaikkein vastuunalaisimpina ja vaikeimpina ensimmäisinä vuosina Sergo erinomaisella taidolla ja lahjakkuudella johti aluetta, johdonmukaisesti ja lujasti toteuttaen leniniläis-stalinilaista kansallisuuspolitiikkaa. **Taka-Kaukaasian tasavallat ovat toveri Sergolle kiitollisuuden velassa sosialistisen rakennustyön ensimmäisistä saavutuksista.**

Sergon erinomaiset **henkilökohtaiset ominaisuudet, hänen yksinkertaisuutensa ja luoksepäästäväisyytensä, huolenpito ihmisestä hankkivat hänelle työtätekevien yleisen rakkauden. Hän oli sovettimaan kansojen todellinen lemmikki.**

Hän ei ollut ainoastaan ihmiskunnan **suurimman neron, suuren Stalinin oppilas ja asekumppani, vaan hän oli toveri Stalinin lähin ja uskollisin ystävä, joka säälimättä murskasi kaikki puolueemme viholliset.**

Raskasta on ajatella, että Sergoa ei enää ole kanssamme!

Lupaamme sinulle, kallis Sergo, tiivistyä entistä kiinteämmin NKP(b):n KK:n ympärille, suuren Stalinin ympärille, lupaamme sinulle, kallis Sergo, pitää entistä korkeammalla ja lujemmin käsissämme Leninin-Stalinin lippua, entistä suuremmalla säälimättömyydellä tehdä selvän kaikista puolueemme vihollisista, kaikista suuren synnyinmaamme vihollisista.

Jää hyvästi, kallis, rakas Sergomme!

Punaisen Armeijan 19-vuosipäivän juhla

PETROSKOIN KESKUSKULTTUURI TALOLLA

Eilen illalla Keskuskulttuuritalon juhlasali oli koristautunut ottamaan vastaan mainehikkaan Punaisen Armeijan XIX vuosipäivää. Näyttämön taustalta loisti suuri viisikulmainen punainen tähti ja siinä Sovettiliiton marsalkkojen — sosialismin maan Punaisen Armeijan johtajan Klim VOROSHILOVIN, JEGOROVIN, TUHATSHEVSKIN, BLÜCHERIN ja BUDJONNYIN kuvat. Monilukuisten lippujen keskellä kohosi SSSR:n kansojen suuren johtajan toveri STALININ kipsikuva.

Punaisen Armeijan XIX vuosipäivälle omistetun juhlakokouksen puhemiehistöön valittiin kaupungin puolue-, sovetti- ja yhteiskunnallisten järjestöjen ja sotilasjoukko-osastojen edustajia ja tuotantolaitosten stahanovilaisia.

Juhlatilaisuuden avasi NKP(b):n kaupunkikomitean sihteeri tov. HIRVONEN, omistaen ensimmäiset sanansa Sovettimaan raskaan industrian organisaattorille, SSSR:n kansojen yhdelle eniten rakastetulle johtajalle, ennenaikaisesti kuolleelle, unohtumattomalle SERGO ORDZHONIKIDZELLE.

Seisaalleen nousten yleisö kunnioittaa suuren revolutsioneerin muistoa. Orkesteri soittaa suruhymniä.

Juhlaistunnon kunniapresidiumiin valittiin kansojen suuri johtaja toveri STALIN, Sovettiliiton Sovnarkomin puheenjohtaja tov. MOLOTOV, Puolustusasiain kansankomissaari, Sovettiliiton marsalkka tov. VOROSHILOV ja toverit KALININ, KAGANOVITSH, ANDREJEV, MIKOJAN, TSHUBARJ, KOSIOR, ZHDANOV, JEZHOV, EICHE, POSTYSHEV, PETROVSKIJ, RUDZUTAK, DIMITROV, THÄLMANN ja ANTIKAINEN.

Selostuksen "Punainen armeija XIX vuotias" esitti tov. HOZIN.

Tov. Hozin laajassa esityksessään selosti sosialismin maamme luoman Työläis-Talonpoikaisen Punaisen Armeijan kehityksen vaiheita, sen nykyistä voimaa ja mahtia.

— Punainen Armeija on mahtava ja voimakas siksi, — sanoi tov. Hozin, — että se on puolueen ja hallituksen, johtajamme toveri Stalinin alituisen huolenpidon alaisena, että se on koko maamme kansan huomion, huolenpidon ja rakkauden ympäröimä.

Juhlakokousta tervehti Punaisen Armeijan joukko-osastojen edustajisto, joka otettiin vastaan voimakkailla suosionosoituksilla ja "hurraa"-huudoilla. Tervehdyksiä esittivät myöskin Petroskoin tuotantolaitosten stahanovilaisten edustajisto ja kaupungin Osoaviahimjärjestön edustajisto.

Juhlakokous lähetti tervehdystelegrammit kansojen rakastetulle johtajalle toveri STALINILLE, Punaisen Armeijan mainehikkaalle johtajalle Sovettiliiton ensimmäiselle marsalkalle tov. VOROSHILOVILLE ja Leningradin ja sen alueen bolsheviikkien johtajalle tov. ZHDANOVILLE.

Juhlaistunnon lopussa Karjalan Sovnarkomin puheenjohtajan sijainen tov. PETROVSKIJ luki Karjalan Sovnarkomin päätöksen parhaimpien taistelijoiden ja komentajien palkitsemisesta. Palkintoina jaettiin polkupyöriä, taskukelloja, patefoneja ja metsästyspyssyjä.

Juhlaistunnon päätyttyä oli hyvä ja monipuolinen konsertti.

Karjalan ASSR:n TpKK:n jäsenten huomioon

Karjalan ASSR:n TpKK:n X kokoonpanon VI sessia alkaa helmikuun 26 päivänä kello 17 Karjalan TpKK:n salissa.

Karjalan TpKK:n sihteeri I. HEIKKONEN.

Karjalan metsätyöläiset, seurattava aloitetta

Metsätyö-stahanovilaisten aloitteesta laajenee liike stahanovilaisen kaksoisdekaadin toimeenpanon puolesta maaliskuun 1 päivästä lähtien.

SSTL:n puutavarateollisuuden kansankomissaari tov. **Vl. Ivanov** on hyväksynyt aloitteen ja antanut ohjeet yleisliittolaiseen metsätöiden stahanovilaiseen kaksoisdekaadiin valmistautumisesta.

Kirjeessään Karellesille tov. Vl. **Ivanov** m.m. kirjoittaa: — Puutavarateollisuuden kansankomissariaatti hyväksyy stahanovilaisten aloitteen kaksoisdekaadin järjestämisestä ja velvoittaa teidät kehittämään tuota tervettä aloitetta, liittymään stahanovilaiseen kaksoisdekaadiin, ottamaan opiksi joulukuussa järjestetyn dekaadin puutteellisuudet. Kaksoisdekaadin aikana on Karellesin vähintäin kaksinkertaistutettava työntuottavaisuus kaikilla aloilla: traktorin avulla työvuorossa juonnettava vähintäin 200 kuutiometriä, turvattava ajossa traktorille ja autolle ympärivuorokautinen työ, vältettävä seisokit jne. Yötyötä varten tulee jokaiselle traktorille varustaa valaistuslaitteet. Mekanisoitujen metsätyöpunktien päälliköiden tulee keskittää huomionsa ajon, juontauksen ja lastauksen voimistamiseen, sillä suurimmat traktorien seisokit aiheutuvat juuri puutavaran puutteesta ajotien varrella.

Järjestäkää tämän kysymyksen johdosta työläisten kokouksia, tuotannollisia neuvotteluja, joissa käsitelkää niitä itsesitoumuksia, joita työläiskollektiivit — hakkaajain prikaadit, ajurit, traktoristit, saföörit, koneenkäyttäjät, lastaajat, lossaajat, mestarit, kympit, insinöörit, teknikot, kauppatyöntekijät, kokit, siivoojat, insinööri-teknillisten työntekijäin vaimot ottavat. Näissä neuvotteluissa päättäkää konkreettisista toimenpiteistä epäkohtien poistamiseksi, työn laadun parantamiseksi, työntuottavaisuuden kohottamiseksi.

NKP(b):n AK, Sovnarkom ja Karelles ovat antaneet puolueen rajonikomiteoille, tpk:lle ja lespromhooseille ohjeet kaksoisdekaadiin valmistautumisessa.

GRIGORIJ KONSTANTINOVITSH ORDZHONIKIDZEN muistolle omistettu surumiitinki Punaisella torilla

Tov. V. P. BUTUSOVIN puhe

Frunzen nim. om. Moskovan tehtaan N:o 24 kollektiivilta

Yhdessä koko laajan Sovettiliiton työtätekevien kanssa, yhdessä koko maailman parhaimpien ihmisten kanssa me, Moskovan työläiset, insinöörit, teknikot ja toimitsijat tänään laskemme alas taistelulippumme oman, rakkaan ystävämme ja toverimme Sergo Ordzhonikidzen tuhkan ääressä.

Toveri Ordzhonikidze palavasti rakasti työväenluokkaa, kaikkia työtätekeviä ja sorrettuja, joiden onnen hyväksi hän antoi koko sankarillisen elämänsä!

Miten hän osasikaan vihata kaikkia työväenluokan vihollisia, kaikkia kansan vihollisia!

Miten kiihkeällä leppymättömyydellä Sergo taistelikaan tsarismia vastaan, mensheviikkejä vastaan, vastavallankumouksellisia trotskilais-zinovjevilaisia heittiöitä vastaan, iljettäviä oikeistoluopioita vastaan, kaikkia niitä vastaan, jotka hyökkäilivät puolueemme leniniläis-stalinilaista linjaa vastaan, työtätekevien onnea ja vapautta vastaan.

Suuret ja unohtumattomat ovat Sergo Ordzhonikidzen ansiot maamme edessä, kansamme edessä.

Kansalaissodan vuosina me näimme Sergon etumaisimmilla, vaarallisimmilla rintamilla.

Niinkuin nyt, muistan toveri Sergon Kaukaasian rintaman esikunnassa vuosina 1920—1921. Kas tuossa hän innolla rientää puhumaan suoraa johtoa myöten, vilkkaasti keskustelee, antaa täsmällisiä taistelukäskyjä, yksityiskohtaisesti kyselee komentajilta taistelutilanteesta, taistelijain tilasta.

Vilkkaana, eloisana, määrätietoisena, aina reippaana ja elämäniloisena hän innosti taistelijoita ja komentajia. Ja siellä, missä Sergo oli, siellä oli myöskin voitto.

Koko maa, koko maailman proletariaatti tuntee toveri Sergon ja rakastaa häntä suuren proletaarisen revolutsion uskollisena ja pelottomana sotilaana ja komentajana.

Toveri Sergo Ordzhonikidze välittömästi johti historiallista taistelua stalinilaisten viisivuotisten toteuttamiseksi, maamme muuttamiseksi industrialiseksi, mahtavaksi ja murtumattomaksi maaksi, johon murskaa hampaansa jokainen, joka uskaltaa kajota sosialistisen synnyinmaamme rajojen koskemattomuuteen.

Moskovan ja Moskovan alueen industrialisen kehityksen menestykset, Stalinin nim. om. autotehtaan, "Sharikopodshipnik"-tehtaan, lentokonetehtaiden, Novo-Tulskin metallurgisen tehtaan, Moskovan Metron rakentaminen — kaikki ne ovat eroittamattomasti sidottuja toveri Ordzhonikidzen mainehikkaaseen nimeen.

Hänen ihana elämänsä on olenneitu voitoissamme, stalinilaisen aikakauden mitä suurimmissa rakennuksissa.

Tulisena tribuunina, erinomaisena joukkojen organisaattorina hän osasi löytää ja kasvattaa kaikkein parhaimpia teräksen valajia, mainioita kivihiilimestareita, lahjakkaita konstruktoreita, erinomaisia bolsheviikki-tirehtöörejä.

Hänen verrattomalla johdollaan stahanovilais-sankarit murskasivat piintyneet käsitykset tuotantonormeista ja vallattuaan uuden tekniikan, saavuttivat korkean, todella sosialistisen työntuottavaisuuden.

Toveri Sergo kiihkeästi rakasti työväenluokkaa, hän tunsi tuhansia ja tuhansia ihmisiä ja he tunsivat hänet, sillä hän oli aina joukkojen keskuudessa.

Tänä surun hetkenä ovat Sovettiliiton työtätekevien kaikki ajatukset, kaikki katseet suunnattu Sergon lähimpiin ystäviin, puolueen Keskuskomitean jäseniin, Politbyron jäseniin, rakkaaseen Staliniimme.

Toveri Stalin, toverit Yleisliittolaisen Kommunistisen (bolsheviikkien) Puolueen Keskuskomitean jäsenet, sovettihallituksen johtajat!

Kalliin Sergomme tuoreen haudan ääressä me, Moskovan työläiset, insinöörit, teknikot ja toimitsijat, koko maailman työtätekevien edessä vannomme — me tulemme rajattomalla uskollisuudella taistelemaan Marxin-Engelsin-Leninin-Stalinin suuren asian puolesta, sen suuren asian puolesta, jolle toveri Ordzhonikidze antoi kalliin elämänsä loppuun saakka.

Asian, jonka puolesta Sergo taisteli, me viemme loppuun!

Bolshevistisen puolueen johdolla, Stalinimme johdolla me saavutamme kommunismin voiton koko maailmassa!

Tov. A. G. STAHANOVIN puhe

Ukrainan työläisiltä, työläis naisilta ja työtätekeviltä

Kalliit toverit!

Sergomme on kuollut!

Maamme työtätekevät ovat menettäneet stalinilaisen jättiläisen, suuren revolutsioneerin, Leninin ja Stalinin oppilaan ja asekumppanin.

Puolueemme on menettänyt järjen ja revolutsioonisen energian tavatonta voimaa, organisaattorin jättiläismäistä lahjaa ja taistelijan sankaruutta, minkä niin hyvin yhdisti itsessään rakastettu toverimme, veljemme ja johtajamme Sergo. Sergo Ordzhonikidze oli suuren Stalinin suuri asekumppani.

Me, Donbassin työläiset, Sovetti-Ukrainan työläiset, niinkuin myös kaikki SSTL:n työläiset, tunnemme Sergomme yhtenä Leninin-Stalinin puolueen rakentajista, taistelijana puolueen rivien puhtauden ja yhtenäisyyden puolesta, ihmisenä, joka säälimättä paljasti ja murskasi puolueen katalat viholliset — trotskilaiset, zinovjevilaiset, natsionalistit, oikeistolaiset vastavallankumoukselliset.

Me tunnemme Sergomme proletaarisen revolutsion rautaisten pataljoonien taistelukomandarmina, pataljoonien, jotka kansalaissodan tulessa murskasivat valkokaartilaisten sotajoukot.

Me erinomaisesti tunnemme rakkaan Sergomme maamme sosialismin mainion rakennuksen rakentajana.

Me, stahanovilaiset olemme stalinilaisia oppilaita — rakkaan Sergon poikia. Me muistamme, millaisella stalinilaisella rakkaudella hän tarttui ensimmäisten stahanovilaisten alotteeseen, millaisella riemulla hän tervehti meidän jokaisen voittoamme. Me emme unohda sitäkään, millaisella kiivaudella hän pieksi ja murskasi stahanovilaisen liikkeen saboteeraajat.

Mutta nyt ei enään ole Sergoa — stahanovilaisten komandarmia. Yhdessä sovettikansan kanssa Donbassin työläiset, koko Ukrainan työläiset ovat surun vallassa.

Näinä surunpäivinä meidän ajatuksemme kääntyy ennenkaikkea niihin, jotka olivat Sergomme lähimpiä ystäviä, hänen ensimmäisiä tovereitaan — puolueen johtajiin, toveri Staliniin.

Sellaiset ihmiset kuin Sergo — eivät kuole. Hän tulee ikuisesti elämään kansan sydämissä.

Meidät, stahanovilaiset, kasvattaneen suuren revolutsioneerin haudan ääressä me, Donbassin työläiset ja työläisnaiset, me, koko Ukrainan stahanovilaiset vannomme:

Entistä tiiveimmin rivein, entistä suuremmalla energialla kohottavamme korkealle Leninin-Stalinin lipun, jota niin lujasti piti voimakkaissa käsissään toveri Sergo;

me vannomme työskentelevämme ja taistelevamme vihollisia vastaan siten, kuin työskenteli ja taisteli Stalinin suuri asekumppani — toveri Sergo;

me vannomme sinulle, toveri Sergo, puolustavamme stahanovilaisella työllämme ja uljuudellamme synnyinmaatamme ja saavuttavamme kommunismin täydellisen voiton.

Hyvästi, oma rakas Sergomme!

Tov. J. J. SKOROBOGATJKON puhe

Leningradin ja Leningradin alueen työtätekeviltä

Tänään me teidän kanssanne, toverit, hautaamme raskaan industrian rautaisen komentajan. Toveri Ordzhonikidzea ei enää ole. Rakas Sergomme on poistunut. Pelottoman bolshevistisen sotapäällikön liekehtivä elämä on sammunut!

Leninin suuren kaupungin ja Leningradin alueen surupukuun puetut työtätekevät ovat delegaattiensa kautta tuoneet tänne, sosialistisen maailman pääkaupungin Punaiselle torille, nerokkaan Leninin mausoleumin luo surun, murheen ja kivun tunteen, tuskan suuresta menetyksestä, joka on kohdannut puoluettamme, työväenluokkaamme, sosialistista synnyinmaatamme, kaikkien maiden ja kansojen työtätekeviä.

Tässä, tällä torilla, Kremlin muurissa lepää vanhan bolshevistisen kaartin uskollisten poikien tuhka. Ja heidän joukossaan on, Sergon suuri ja läheinen ystävä ja toveri — rakastettu Mironytshimme!

Toveri Ordzhonikidze oli yksi Leninin ja Stalinin vanhimpia asekumppaneita, järkähtämätön taistelija asiamme puolesta, työväenluokan asian puolesta. Hän kulki revolutsioneerin mainehikkaan tien, hän tunsi nälän, kylmyyden, Schlüsselburgin graniittiseinien kauhut ja tsaristisen karkoituksen ja pakkotyön "ihanuudet". Hän tunsi hyvin kansalaissodan tulimyrskyt. Mutta mitkään rajuilmat, vaikeudet ja puutteet, toverit, mikään ei voinut murtaa hänen bolshevistisen henkensä leniniläistä voimaa, stalinilaista lujuutta, järkähtämättömyyttä ja leppymättömyyttä!

Sergo! Häntä — säälimätöntä, horjumatonta, järkähtämätöntä ja tulista — viholliset julmasti vihasivat ja pelkäsivät. Häntä vihattiin ja pelättiin siksi, että Sergo piti koko elämänsä kunnia-asiana säälimätöntä, leppymätöntä taistelua kaikkia vihollisia vastaan, kaikkia luopioita vastaan, kaikkia niitä vastaan, jotka pettivät Leninin-Stalinin mainehikasta asiaa.

Miljoonat työtätekevät ympäröivät rakkaan, yksinkertaisen, herkän ja huomaavaisen Sergomme rajattomalla rakkaudella.

Leninin kaupungin työtätekevät tunsivat Sergon puolueemme Pietarin komitean jäsenenä, Suuren proletaarisen revolutsion yhtenä mainehikkaimmista johtajista, revolutsion, joka antoi kuoliniskun kirotulle tsarismille ja kapitalismille ja sytytti Lokakuun punaisen ruskon, joka valaisi koko maapalloa.

Sergon nimen ympäröi kansalaissodan taistelukomandiirin sammumaton maine, Sergon tunsivat etelän ja pohjoisen, lännen ja idän armeijat, hänet tunsi Tsaritsyn, Minsk, Orel, Azerbaidzhan. Useita kertoja saivat valkoiset kyyt kokea hänen bolshevististen iskujensa musertavan voiman.

Kaikkein raskaimmalla hetkellä, kun interventtien avulla valkoiset rykmentit hyökkäsivät perusvoimista erilleen joutuneiden Punaisen Armeijan puolinälkäisten, huonosti aseistettujen joukko-osastojen kimppuun, Sergo lähetti telegrammin Leninille: 'Me kaikki tuhoudumme epätasaisessa taistelussa, mutta paolla emme häpäise kunniaamme". Näissä muutamissa riveissä on koko Sergo.

Leningradilaiset muistavat hyvin Sergon KKK:n puheenjohtajan ja TTT:n kansankomissaarin paikalla taistelijana leniniläis-stalinilaisen puolueen rivien puhtauden puolesta, leppymättömänä taistelijana kirottua trotskilais-zinovjevilaista bandia vastaan.

Ja kun maamme siirtyi sosialistiseen hyökkäykseen koko rintamalla, niin puolue asetti toveri Sergon kansantalouden johtoon.

Kun raskaan industrian nostamisesta ja kehittämisestä tuli ratkaiseva kysymys sosialismin rakentamiselle, kun vähäuskoiset, valittelijat, trotskilaiset ja oikeistolaiset tekivät tästä kysymyksestä lähtökohdan hyökkäykselle puolueemme leniniläis-stalinilaista päälinjaa vastaan, niin toveri Sergo kykeni tiivistämään, sulattamaan yhtenäiseksi, monoliittiseksi voimaksi raskaan teollisuuden työntekijäin monimiljoonaisen armeijan. 40 asteen pakkasissa, myrskyissä ja hirmumyrskyissä, Arktikan jäälakeuksilla, Keski-Aasian paahtavilla hiekka-aavikoilla, tundralla ja taigalla tämä armeija rakensi tehtaita, kaivoksia — noita riippumattomuuden etulinnakkeita, onnellisen elämän perusteita, sosialismin stalinilaisia majakoita!

Sosialistisen teollisuuden rakentajien armeijamme Sergon johdolla menestyksellä valtasi tieteen ja tekniikan kukkuloita. Niinkuin menneinä maanalaisuuden vuosinakin, niin kansalaissodan vuosina kuin myöskin rauhallisen sosialistisen rakennustyön vuosina Sergo rakkaudella kasvatti ja kouluutti erinomaisia kaadereita, jotka ovat hämmästyttäneet koko maailmaa ennennäkemättömien bolshevististen tekojen maineella.

Kirovilaiset, elektrosilalaiset, izhorilaiset, baltialaiset, stalinetsilaiset, Leningradin lukuisten tuotantolaitosten työläiset näkivät komentajansa työosastoissa, verstaissa huolellisesti syventyneenä jokaiseen pikkuseikkaan. Hänen työnsä, hänen johtonsa esimerkillä me näimme, miten on bolshevistisesti työskenneltävä. Jokainen meistä joka päivä tunsi työssään hänen konkreettisen johtonsa, hänen älynsä suuren voiman, hänen sydämensä liekin, kiihkeän, kuohuvan energian, hänen kaikkikäsittävän organisoivan voimansa, mitä suurimman herkkyytensä ja huolenpitonsa ihmisestä.

Toveri Ordzhonikidze yhdessä toveri Stalinin kanssa näki Aleksei Stahanovin moukarin iskussa uuden mahtavan voiman taistelussa kommunismin puolesta, voiman, joka murskaa tieltään vanhat tottumukset, traditsiot, normit ja tuotantorajat.

Komandarm on kaatunut. Mutta hänen luomansa raskaan teollisuuden työntekijäin monimiljoonainen armeija, mahtava, voimakas, määrätietoinen tekniikan tiedoilla erinomaisesti varustettu, sosialismin asialle rajattomasti uskollinen armeija elää. Ja puolueen leniniläis-stalinilaisen Keskuskomitean johdolla, muistaen komandarminsa nakaasit, tämä armeija kulkee eteenpäin, vain eteenpäin ja vain voittoihin.

Häneen, kalliiseen Sergoomme täydellisesti soveltuvat Majakovskin sanat:

"Muistopatsaanamme olkoon
taisteluissa rakennettu
sosialismi".

Mutta onko hän kuollut, rakastettu, elämäniloinen Sergomme?! Ei, komandarm elää! Hänen sydämensä sykkii täydellä voimalla työskentelevissä jättiläistehtaissa. Hänen energiansa on vuolaitten jokien betonilla lujitetuissa sähköasemissa! Hänen hehkuva ajatuksensa on juurtunut voimakkaiden veturien ja nopeakulkuisten autojen juoksuun, traktoreihimme ja kombaineihimme, jotka viiltävät laajoja tasankoja. Hänen rajattomien pyrkimystensä kotkanlento tuntuu sosialismin kukoistavan maan yllä lentävien ylpeiden eskadrillien juhlallisessa surinassa. Hänen kaikkikäsittävä tutkimushaluinen älynsä on lukuisissa laboratorioissa ja instituuteissa, jotka joka päivä antavat yhä uusia ja uusia keksintöjä, valaisevat sosialistisen rakennustyön tietä. Hänen revolutsiooninen intomielensä on meidän järkähtämättömässä liikehtimisessämme eteenpäin, hänen bolshevistinen lujuutensa — joka päiväisessä valppaudessamme ja leppymättömyydessämme revolutsion kaikkia vihollisia kohtaan, Leninin-Stalinin pyhän asian, kommunismin asian kaikkia pettureita kohtaan, sen asian pettureita kohtaan, jonka voiton puolesta eli ja taisteli rakastettu Sergomme!

Ei, ei ole kuollut, vaan elää meidän mainehikas komandarmimme ja tulee ikuisesti elämään mainehikkaiden bolshevististen tekojen suuruudessa!

Luokoon siis, toverit, maamme jokainen tehdas, jokainen tuotantolaitos, jokainen kollektiivi millä alalla tahansa pyrkimyksessään eteenpäin ja korkeammalle, kulkien sitä tietä, jota meitä johti mainehikas kansankomissaari, vielä näkemättömiä ja verrattomia agregaatteja, koneita, monimutkaisia varusteita, jotka lujittavat meidän mahtiamme ja aseistavat maatamme. Tämä onkin paras muistopatsas rakkaalle Sergolle!

Toverit, tänään, niinkuin aina, me vielä ja vielä kerran käännämme katseemme rakkaudella ja uskollisuudella häneen, jonka johdonmukainen oppilas, asekumppani ja uskollinen ystävä oli Sergomme. Me suuntaamme katseemme häneen, johon yhdistyy koko työtätekevän ja progressiivisen ihmiskunnan toivo ja usko. Me suuntaamme katseet häneen, josta on tullut maailmassa kaiken miehuullisuuden, rehellisen, etumaisen ja rohkean symbooli.

Me suuntaamme katseemme Teihin, nerokas suuri johtajamme ja sanomme:

— Kallis toveri Stalin! Leninin kaupungin työläiset ja työläisnaiset, alueemme työtätekevät, samoinkuin kaikki Sovettiliiton kansat, jakavat yhdessä Teidän kanssanne suuren menetyksen surun ja kivun. Me lupaamme Teille kasvattaa keskuudessamme satoja, tuhansia parhaita parhaimmista, jotka vaikkapa jossain määrin korvaisivat suuren ja raskaan menetyksen.

Toverit! Tänä meille kaikille surullisena hetkenä tiivistäytykäämme entistä kiinteämmin rautaiseen riviin. Ympäröikäämme entistä suuremmalla rakkaudella, huomiolla ja huolenpidolla suuri Stalinimme, puolueemme stalinilainen Politbyro, Keskuskomitea.

Ja tänään rakkaan Sergon tuoreen haudan ääressä me vielä kerran vannomme, toverit, että tulemme viimeiseen veripisaraan asti taistelemaan sen pyhän asian puolesta, jolle Sergomme omisti koko kirkkaan, aurinkoisen elämänsä.

Toverit! Kommunismin aurinko valaisee meidän tietämme edelleen. Voittamattomat leniniläiset liput ylpeästi liehuvat yllämme. Meitä johtaa eteenpäin suurimmista suurin, nerokkaimmista nerokkain, johtajamme, opettajamme, rakas isämme. Ja tulevissa taisteluissa sosialismin uusien voittojen puolesta maassamme, kommunismin voiton puolesta koko maailmassa — me voitamme. Ja lopullisesti voitettuamme koko maapallolla, me rakennamme valtavan, säteilevän kommunismin rakennuksen, ja sen ihanien pääkäytävien yläpuolelle vapautetut kansat kirjoittavat kultakirjaimin kommunistisen revolutsion yhden mainehikkaan sotapäällikön nimen, Sergo Ordzhonikidzen nimen, ihmiskunnan yhtenä kaikkein kalleimpana ja kirkkaimpana nimenä.

Tov. A. V. KOSAREVIN puhe

Yleisliittolaiselta Leniniläiseltä Kommunistiselta Nuorisoliitolta

Toverit, mitä suurimman murheen, mitä syvimmän surun tunteella sovettinuoriso yhdessä koko maan kanssa painaa päänsä alas Grigorij Konstantinovitsh Ordzhonikidzen tuhkan ääressä.

Suuren Stalinin uskolliset pojat, leniniläisen nuorisoliiton jäsenet, ilmaisevat Yleisliittolaiselle kommunistiselle puolueelle mitä suurimman surun sen johdosta, että ennenaikaisesti on poistunut yksi parhaimpia taistelijoita työväenluokan asian puolesta — toveri Sergo.

Suuren sosialistisen synnyinmaamme onnellisten lasten elämänhaluiset, iloiset silmät kävivät surullisiksi, kun he saivat tietää siitä, että on kuollut sosialismin puolesta paras taistelija ja suuren Stalinimme paras ystävä.

Nuoret insinöörit, teknikot, nuoret stahanovilaiset ja koko nuori sovetti-intelligenssimme syvästi surevat parhaimman stalinilaisen sotapäällikön tov. Ordzhonikidzen ennenaikaisen poistumisen johdosta.

Tov. Sergon elämä on mitä suurin esimerkki kaikille nuorisoliittolaisille, koko sovettinuorisolle. Tämä elämä kuului kokonaisuudessaan kommunismille ja tämän kommunismin nimessä se on eletty.

Leniniläinen nuorisoliitto, koko sovettinuorisomme vannoo tov. Sergon tuhkan ääressä, että me emme jätä varjoon hänen muistoaan ja seuraten leniniläis-stalinilaista tietä, kykenemme takomaan mainehikkaasta nuorisostamme sosialismin taistelijoita ja rakentajia kalliin toverimme Ordzhonikidzen esimerkin mukaan ja hänen tavallaan.

Tov. Sergon kuolema entistä enemmän tiivistää sovettinuorison miljoonia suuren puolueemme ympärille, opettajamme ja johtajamme toveri Stalinin ympärille.

Tov. Sergon tuhkan ääressä nuoriso vannoo uskollisuutensa sosialismin asialle, uskollisuutensa Leninin-Stalinin asialle.

Tov. Ordzhonikidze poistui ennenaikaisesti. Meidän kansamme, koko nuorisomme on vaadittava johtajilta, on vaadittava toveri Stalinilta, että johtajamme työskentelisivät pienemmällä jännityksellä, sillä johtajiemme elämä ja terveys on koko työtätekevän ihmiskunnan onni, voitto.

Tov. A. P. ZAVENJAGININ puhe

Uralin tehtaiden työläisiltä, työ läisnaisilta ja insinööri-teknillisiltä työntekijöiltä

Toverit! Uralin työläiset, työläisnaiset ja kaikki työtätekevät, joiden nimessä minä täällä puhun, ovat toveri Sergo Ordzhonikidzessa menettäneet läheisen ja uskollisen ystävänsä.

Hänellä oli lukemattomia henkilökohtaisia ystäviä udarnikkain ja stahanovilaisten, työläisten, insinöörien, taloustyöntekijäin ja heidän vaimojensa keskuudessa. Kaikki kääntyivät hänen puoleensa kuin läheisen ihmisen puoleen, kaikkia hän auttoi, kaikista hän huolehti kuin oma isä, kaikkia hän innosti ehtymättömällä energiallaan ja elämän ja taistelun reippaudella.

Stalinin lahjakas asekumppani, suuren synnyinmaamme industrialisen mahdin luoja — hän suhtautui erikoisella huomiolla uusiin teollisuusrajoneihin.

Hänen käsillään on toteutettu toveri Stalinin suuri aate toisen kivihiili-metallurgisen baasiksen luomisesta Idässä.

Hän kokosi ihmiset, keräsi koneet ja materiaalin, organisoi rakentajien armeijan ja johti sen Magnitostroin, traktoritehtaan, Uralmashin, kupariteollisuuden korkeuksien voitokkaaseen rynnistykseen.

Ja näiden taisteluiden suurina muistopatsaina, tov. Sergon organisatoorisen luomisnerouden muistopatsaina seisovat mahtavat kaunottaret — Magnitogorskin sulatusuunit, Ural-Kuznetskin kombinaatin lukemattomien tehtaiden tarunomaisen valtavat rakennukset.

Useita kertoja hän kävi tuotantolaitoksissamme ja paikkakunnilla, korjaili ja kiilloitti suuria luomuksiaan joiden rakentamista hän johti mainehikkaasta esikunnastaan — Raskaan teollisuuden kansankomissariaatista.

Hän keskusteli työläisten ja työläisnaisten kanssa, pioneerien, insinöörien, lääkäreiden ja opettajien kanssa.

Raskaan industrian johtaja — hän huolehti lastentarhoista ja -seimistä, lasten sanatorioista.

Jokaiselle hän löysi osanoton ja ystävyyden sanan ja jokainen avasi hänelle lämpimän sydämen, täynnä rakkautta ja uskollisuutta.

Mutta kas tov. Sergoa ei enään ole.

Tuossa meidän edessämme on hänen tuhkauurnansa.

Suuri on surumme!

Erikoisen suuri se on niillä, jotka hän on kasvattanut ja kouluuttanut, jotka näkivät hänessä hellän isänsä ja sydämellistä ystävyyttä täynnä olleen pelottoman ja lahjakkaan johtajan ja opettajan.

Tov. Sergo ei kuitenkaan ole kuollut eikä voi kuolla sille asialle, jonka puolesta hän taisteli.

Hänen nimestään on tullut meidän lippumme.

Sellaiset ihmiset kuin tov. Sergo ovat kuolemattomia.

Kunnia suurelle bolsheviikille!

Kunnia Leninin ja Stalinin uskolliselle toverille ja asekumppanille!

Lapsetkin tuntevat hänet

Radio osoittaa elonmerkkejä... Kohta alkaa kuulua tasainen surunvoittoisa ääni

"Hallituksen tiedonanto.

Helmikuun 18 päivänä kello 17.30 Moskovassa asunnossaan Kremlissä äkillisesti kuoli sydänhalvaukseen Raskaan teollisuuden kansankomissaari, NKP(b):n KK:n Politbyron jäsen tov. Grigorij Konstantinovitsh Ordzhonikidze".

Sydän puristuu tuskasta... Lasten silmät ovat kysyvät, suurina. Seuraa hetken hiljaisuus.

— Äiti kuulitko sinä? kysyy Reino.

— Kuulin, rakkaani — vastaa murtunut ääni.

Ovi avautuu ja sisään astuu isä.

— Isä, kuulitko? hän on kuollut! puhuu edelleen hätäisesti Reino.

— Kuka?

— Setä Ordzhonikidze, Moskovassa.

Kohta isäkin kuulee radiosta mitä on tapahtunut. Valittavan suruhymnin sävelet värisyttävät sydänjuuria... Veri suonissa pysähtyy liikkeessään... Musiikki kertoo kansojen suuresta surusta, puolueen ja toveri Stalinin surusta...

Kaikki ovat vaiti. Isku oli aivan odottamaton...

Lapset puuhailevat työnurkassaan. Keskeisimmäksi ne asettavat toveri Ordzhonikidzen kuvan ja reunustavat sen mustalla harsolla. Lasten vakavat katseet kauan tähtäävät kuvaan — Reinon silmiin nousee kyyneleet.

— Isä, miksi hän kuoli? Hänhän on niin terveen näköinen?

— Sittenkin hän oli sairas, hän sairastui vankilassa ja karkoituspaikoilla tsarismin aikana. Hän teki paljon raskasta työtä — hänen sairas sydämensä ei kestänyt...

Reino ja hänen pienempi veljensä Sulo kuuntelevat radiota. Heidän luokseen saapuvat 4-vuotias Maila-serkku ja 3-vuotias naapurin Aili.

Ja virisi keskustelu Sergo-sedästä.

Tarhassa me luimme miten voimakas puna-armeijalainen hän oli. Hän on voittanut paljon valkoisia, kertoo Reino.

— Hänhän komensi, oli komentaja, oikaisi Sulo.

— Komentaja juuri taisteleekin.

— Ja hän rakensi raskaita koneita, autoja, kertoi Sulo edelleen. — Mutta saammeko me vielä raskaita koneita, kun setä Ordzhonikidze kuoli?

— Saamme, vastaa isä, jolle kysymys oli osoitettu.

Lapset katselevat johtajien kuvia.

— Miten kauniit ja suuret silmät hänellä on, huomauttaa Aili.

— Miten kauniisti hän nauraa.

Sitten he ihailevat kuvaa, jossa setä Sergo herttaisesti nauraa pioneerityttösille kun ne Stalinin auttamana kiipeävät puhemiehistön luo Punaisen Armeijan komentajien ja päällystön vaimojen neuvottelussa.

Reino kertoo pienemmille:

— Setä Sergo rakensi paljon tehtaita, sähköasemia, laivoja, traktoreita, autoja, lentokoneita ja junia.

— Kun minä kasvan suureksi, aion minäkin rakentaa koneita, sanoo Sulo.

— Minä rupean lääkäriksi, sanoo Maila.

Mutta joukosta pienin, Aili ilmoittaa:

— Minusta tulee lentäjä!

K. Kivelä.

Lujemmin tiivistymme Stalinin ympärille

Me Petroskoin kivilouhimon työläiset yhdessä koko maan kanssa suremme yhden parhaimman työväenluokan johtajan, Stalinin asekumppanin, GRIGORIJ KONSTANTINOVITSH ORDZHONIKIDZEN kuoleman johdosta.

Tähän suureen menetykseen, joka on kohdannut puoluetta, hallitusta ja koko maata me kivilouhimon työläiset vastaamme työntuottavaisuuden kohottamisella, työkurin parantamisella ja yhä lujemmin tiivistymme Leninin-Stalinin puolueen ja sen johtajan toveri Stalinin ympärille.

* * *

— Me tulemme ylpeydellä säilyttämään toveri ORDZHONIKIDZEN muistoa, ilmoittavat miitingissään Vodlozeron ja Kuganavolokin selsovettien kolhoosnikat ja metsätyöläiset.

Kalliin, rakastetun toveri SERGON muistoksi me muodostamme stahanovilaisen prikaadin ja nimitämme sen toveri ORDZHONIKIDZEN nimelle.

Osa puna-armeijalaisten ruokalasta ja yksi Petroskoin garnisoonin N-joukko-osaston kasarmeista.

(Foto — J. Roskin.)

Min periä minä sain ordenan

(Ordenonostsan IVAN PETROVITSH. KASHMAKOVIN pagin)

Vuvvennu 1921 oli Kronshtadskoi mjatjezhu. Tämän likvidatsies olin i minä. I vot nygöi mustelen.

Martankuu. Krasnoit tshuastit ollah Oranienbaumas, Kronshtatas — mjatjezhniekat. Yhten kerran tuli meijän luo natshalniekku, (minä sil aigua sluushin Krasnois armies), i sanoi:

— Ken dobrovoljno tahtou lähtie rasvedkah.

Minä annoin shalaanien. Da sid vie löydyi 11 hengie.

— Obleduikkua, ongo ymbäri Kronshtatan leikattu jiä.

Nengoine meile annettih sadaanie, kuduan hyvin vyipolnimmo. Piäsimmö 1½ km. piäh Kronshtatas, sid vaste nähtih meidy i ruvettih ambumah. Kui saimmo tiijustua, shto jiä eule leikattu, rubeimmo pidämäh nastuplenieloi.

— Kronshtattu pidäv ottua, — nengomat sil aigua oldih duumat. Viisi kerdua atakuitshimmo, no pidi otstupaija. Nastuplenieh pidi mennä jiädy myö. No kuvvendel kerral reshimmökseh ottua Kronshtatan. Mugai rodih. Myö piäsimmö sinne, kunne pidi.

Kronshtattah kui piäsimmö, sid minä sain i ordenan. I vot kui se oli dielo.

Kronshtattu — se on kriepostji Leningruadas, finskoin salivan rannal.

Tämän kriepostjin sydämes oldih vie i mjatjezhniekat, konsu myö sinne menimmö. Yhtes suures kois oli heijän nabljudateljnoi punktu, kus päi telofonuamyö hyö annettih ukazaanieloi ambuo nengomih i nengomih kohtih. Minun luo tuli toisen tshuastin natshalniekku i hänenker lähtimmö tädä punktua ottamah.

Nousimmo kolmandel jetuazhal...

— Käid ylläh, — sanoin minä uksen avattuo. Kolme hengie järgieh andavuttihes. Myö leikaimmo telefon provodat, ottimmo oruushiet: naganat, vintovkat. Nenga loppih nabljudatjelnoin punktan kuru. A täl oli suuri snatsheenie. Mjatjezhniekat jo enämbi ei suadu vieshtilöi telefonua myö.

Kronshtatskoi mjatjeshu oli hävitetty. Kahten päivän peräs lugiettih prikuasu, kudamua myö 22 hengie nagraditih ordenoil "Krasnogo snuameni". Heijän nimilöin keskes oli i minun nimi.

I. Tshenshijev.

Petroskoin fyyskulttuurikot merkitsevät Punaisen Armeijan päivän

Tänään Punaisen Armeijan XIX vuosipäivän merkeissä järjestävät Petroskoin fyyskulttuurikot suuren hiihtäjien paraadin. Hiihtäjät kokoontuvat paraadia varten Nuortevan rantakadulle klo 11.

Heti paraadin päätyttyä alkaa Äänisen jäällä, Suksitehtaan klubin luona hiihtoviesti "Punaisen Karjalan" ja "Krasnaja Karelijan" kiertävästä palkinnosta. Hiihtoviestiin osallistuu 2 naista ja 4 miestä käsittävät joukkueet, hiihtäen kukin 5 km. matkan. Viestiin on ilmoittautunut runsaasti osanottajia.

Samanaikaisesti hiihtoviestin kanssa järjestetään ratsastushiihtokilpailut kolmihenkisillä joukkueilla (3 hiihtäjää, 3 ratsastajaa, 3 hevosta). Myöskin individuaaliset osallistumiset huomioidaan.

Kilpailujen aikana sekä niiden päätyttyä järjestetään VTP-merkin hiihtonormien joukkosuoritusta Äänisjärvellä.

Kaikki suksille tänään!

H.

Punainen Armeija — sulle laulut raikaa!

(PUNAISEN ARMEIJAN XIX VUOSIPÄIVÄLLE)

On synkkä rauhan taivas. Pilvet päivän peittää
Ja uhka rajumyrskyn ilkkuin riehakoi.
Jo riiston maailma taas sotahaasteen heittää
Ja sodan vasamat taas ilmass' salamoi.

Kuin häijy pyörremyrsky turman kieltä pauhaa
Viiskuudett' osaa maan kuin raivo tuulispään.
Vain yhden linnakkeen, mi puolustavi rauhaa,
Mä kohti korkeutta kohoavan nään.

Se nousee aallokosta, meren hyrskypäistä
Tuo rauhan linnake. Niin varma voitostaan
Se eessä myrskyn ompi. Taivon sinerväistä
Se halkoo loistavilla jättihuipuillaan.

Ja suotta raivoissansa pieksää vaahtoansa
Sen muurin graniittiin nuo aallot myrskysään
Tää linna horjumatta seisoo paikallansa,
Sen soihtu myrskyn ylle heittää säteitään

Kas siksi riehakkaina, kuolasuisna häärää
Nuo pienet pirstaleet; ne tahtois' säikkymään
Tään saada linnakkeen. Ne monta juonta väärää
Ja salakavalaa on tehneet mielissään.

Mutt' vaikka kavalasti raukat turmaa kylvää,
Niin varma tappio on sodanlietsojain.
Kun Puna-armeija on suoja linnan ylvään,
Tää sortuis' linnakeko kautta kavalain?

Ei sorru linnake! Ei murru armeijamme!
Se saihan ruutikasteen aikaan vaikeaan,
Kun luotiin fundamentti meidän onnelamme.
Siit' kertovi nyt armeijamme voittolauluissaan.

Sen mahdin tuntevat jo konnat rajain takaa,
Vaikk' uutta hyökkäystä nyt he lietsovat!
On retkist' entisistä vielä naama vakaa,
Siks sappi pihisee, soi äänet sotaisat.

Mutt' kunhan osoittavat herrat mahdikkuuttaan,
Ei meillä sitehenä silloin kotilies'
On meillä armeijamme! Silloin mahtavuuttaan
Me riveissänsä lisäämme kuin yksi mies!

Taas rummut tahdin lyövät, torvet marssin kaikaa
Ja liput kunniaa taas hulmuu viireillään.
Punainen Armeija! Nyt sulle laulut raikaa!
Nyt sinun vuosipäivääsi taas vietetään.

Sä vuotta jo yhdeksän toista valppaana
Oot seissyt, suojavalli rakkaan kotimaan.
Punainen Armeija! Taas tänään mahdistasi
Myös kautta runojen näin kuvin kerrotaan.

Eino Haltsonen.

Punaisen Armeijan ihmisiä

Stalinilaisessa Konstitutsiossamme sanotaan: "Sotapalvelus Työläis-Talonpoikaisessa Punaisessa Armeijassa on SSTL:n kansalaisten kunniavelvollisuus".

Laajan maamme kansat ovat täydelleen omaksuneet tämän velvollisuuden tunteen. Jokaisen maamme ihmisen rakkaus isänmaatamme kohtaan on rajaton. Syvä rakkauden tunne verratonta isänmaata kohtaan velvoitti Simo Lagodan, Kaukaisen Idän erikoisarmeijan taistelijan taistelemaan ja kaatumaan vartiopaikallaan. Sama tunne velvoitti hänen veljeänsä 20-vuotiasta Ivan Lagodaa täyttämään kaatuneen veljensä paikka Puna-armeijan riveissä.

Lukuisia esimerkkejä voisi esittää kuinka paljon tahansa siitä, miten suuresti rakastavat maamme ihmiset synnyinmaatamme. Punaista Armeijaamme. Esitämme tässä vain yhden. Eräänä lokakuun päivänä v. 1936, Puna-armeijan kutsuntakomissiin tuli kutsuntalaisen Aleksanteri Jakovlevin vanha äiti, sillä poikansa oli saanut äitinsä vanhuuden takia huojennusta kutsunnassa. Vanha kutsuntalaisen äiti ilmoitti: — "Älkää riistäkö pojaltani sitä suurta onnea — päästä Punaiseen Armeijaan. Antakaa hänen oppia käyttämään asetta, että voisi tarpeen tullen puolustaa synnyinmaatamme Puna-armeijamme taistelijain riveissä". — Tämä on yksi mitä parhain niistä tuhansista samanlaisista syvän rakkauden ilmaisuista synnyinmaatamme ja Puna-armeijaamme kohtaan.

Synnyinmaamme nuoret patriootit suurella ilolla astuvat Puna-armeijaamme. Heistä useat tulevat jo sotilaallisesti valmennettuina, poliittisesti kehittyneinä. Suurella rakkaudella he ryhtyvät valtaamaan sotilastekniikkaa ja maamme puolustuskuntoisuutta. Suurella innolla jokainen heistä opiskelee ja kehittää itseään poliittisesti tietoisiksi, tekniikkaa tunteviksi ja hallitseviksi taistelijoiksi.

Jokainen heistä suurella innolla puhuu armeijassa olostaan. N-joukko-osaston nuori ryhmänkomentaja tov. Sashin ilmoitti: "Puna-armeijan riveissä minä en ainoastaan kasvanut poliittisesti tietoiseksi, vaan opin myöskin itselleni ammatin. Olen oppinut auton safööriksi ja armeijasta päästyäni menen kolhoosiin safööriksi".

Samoin nuori puna-armeijalainen tov. Kolosnikov on armeijassa ollessaan valmentanut itseään pedagoogiseen instituuttiin. Hän haluaa tulla opettajaksi. Hän on tarmokkaalla opiskelulla kohonnut ryhmänkomentajaksi.

Lukuisia esimerkkejä voi esittää siitä, kuinka suurella tarmolla ja sitkeydellä nuoret puna-armeijalaisemme täyttävät kansalaisvelvollisuuttaan Puna-armeijamme riveissä, opiskellen sotatekniikkaa ja kehittäen itseään poliittisesti tietoiseksi. Tämän näkee parhaiden kun astuu iltaisin Puna-armeijan talolle. Siellä näet siistejä ja kodikkaita kabinetteja, luokkahuoneustoja, laboratorioita, joita on lukemattomia ja joissa suoritetaan suurta puna-armeijalaisten ja komentajain kasvatustyötä. Joka ilta siellä opiskelevat nuoret puna-armeijalaiset ja komentajat tieteitä ja tekniikkaa. Ohjaajina heillä toimivat kaupungin parhaat opettajavoimat. Tuloksena tästä on se, että useat puna-armeijalaiset lähtevät armeijasta keskisivistyksen saaneina. Mainitsemme N-joukko-osaston, jossa tov. Bitsherovin yksikössä jo 80 prosenttia taistelijoista omaa keskisivistyksen. Tätä ei ennen ollut. Mutta nyt on ja tulee olemaan, sillä Puna-armeijassamme ihmiset kasvavat ja kehittyvät.

Punainen Armeija kasvattaa puna-armeijalaisista korkeasti kurinalaisia ja kulttuurisia ihmisiä. Tämä on kaikki komentajiemme suuren ja isällisen huolenpidon jokaisesta taistelijasta ansiota. Jokaisesta puna-armeijalaisesta kasvaa kuria ja täsmällisyyttä noudattavia työssään.

Esitämme yhden esimerkin siitä, kuinka komentajan huolenpito taistelijastaan vaikuttaa kasvattavasti. N-joukko-osaston nuori puna-armeijalainen Stepanov ollessaan Leningradissa sairaalassa sai joukko-osastonsa komissaarilta toverillisen kirjeen. Hänen vastauksensa komissaarilleen on seuraava: — Toveri Komissaari! Olen suuresti liikutettu teidän kirjeestänne. En osannut odottaakaan, että pidätte minusta niin suurta huolta, sillä olin osastoni kaikkein kurittomin taistelija. Minä lupaan, että tultuani sairaalasta tulen olemaan esimerkillisin taistelija. Teidän suuren isällisen huomionne ja huoltonne minusta ja perheestäni tulen teille korvaamaan hyvällä käytökselläni ja tunnollisella opiskelulla.

Huolenpito jokaisesta taistelijasta kasvattaa heissä suurta kiintymystä komentajistoon ja Puna-armeijaamme. He rakkaudella muistelevat sitä vielä kauan jälkeen armeijasta päästyään. Esitämme yhden kirjeen demobilisoiduilta puna-armeijalaisilta, jonka he kirjoittivat N-joukko-osastoon tovereilleen:

— Toverit! Me olemme nyt tehtaan työläisiä, Rybinskin kaupungissa. Nyt me vasta tulimme huomaamaan sen, kuinka paljon meille antoi Punainen Armeija. Me saimme siellä hyvän poliittisen kasvatuksen, jota nyt tarvitsemme. Me saimme myös oikean tienviitan elämään. Me työskentelemme sorvareina, johon alkeelliset tiedot saimme armeijassa. Toivomuksemme on teille toverit: opiskelkaa tarmolla, vallatkaa sotilastekniikka, että voitte tarpeen tullen meidän kanssa astua asekädessä puolustamaan verrattoman synnyinmaamme rajoja, joka on antanut meille onnellisen ja hauskan elämän. Meillä Sovettimaan kansoilla on verraton isänmaamme puolustettavana. Meillä on kuka puolustaa ja millä puolustaa.

V. Lebedev.

Miten olen kasvanut

Yhteiskunnallinen **toimintani alkoi** jo koulun penkillä, osallistuin **urheiluryhmän** toimintaan ja muuhun koulun yhteiskunnalliseen työhön.

Vuonna 1925 alkoi itsenäinen työelämäni, menin työhön telefoniasemalle — telefonistiksi. Heti syvennyin työpaikkani elämään. Minut valittiin naisdelegaatiksi, siinä ominaisuudessa työskentelin kooperatiivisektsiassa, valvoin myymälän työtä.

Kun v. 1928 liityin nuorisoliittoon, alkoi siitä hetkestä uusi taival elämässäni, kiehuva nuorisoliittolaiselämä. Kokoukset, byron istunnot, keveän ratsuväen työ jne.

Vuonna 1930 työskentelin freesarina tehtaalla Jaroslavin kaupungissa. Täällä minut valittiin kaupunkisovetin jäseneksi. Työskentelin teollisuussektsian sihteerinä. Kaiken aikaa työ ja opiskelu tapahtuivat rinnan. Opiskelin teknilliseen korkeakouluun valmistavilla iltakursseilla, sitten instituutissa, mutta sairaus esti päättämästä tätä oppilaitosta. Tervehdyttyäni aloin jälleen työskennellä tehtaalla, nyt teknikkona.

Tuli sitten v. 1934. Olin naimisissa Punaisen Armeijan komentajan kanssa. Syntyi tyttö, mutta se ei estänyt minua osallistumasta rakastamaani yhteiskunnalliseen toimintaan.

Mitä suurinta iloa ja ylpeyttä tunsin silloin kun naistoverini valitsivat minut delegaatiksi **Yleisliittolaiseen** komentajien vaimojen **neuvotteluun**. Milloinkaan en unohda **niitä päiviä**. Neuvottelun työhön ottivat osaa kaikki NKP(b):n KK:n ja hallituksen jäsenet. Puhemiehistössä hymyili isällisesti ja läheisesti **Stalin**, meille taputtivat käsiään **Voroshilov, Kalinin, Molotov** ja muut johtajat, — ja me heille. Silloin oli vielä keskuudessamme neuvottelun puhemiehistössä kallis, unohtumaton **Sergomme**, läheinen, tarmokas ja voitontahtoa hehkuva rautainen narkomi, jonka tuhkan sovettikansa vasta toissa päivänä syvästi surren sulki ikivanhaan Kremlin muuriin.

On mahdotonta kuvata sitä, mitä silloin neuvottelussa tunsin. Tuntui aivan mahdottomalta lakata huutamasta hurraata, eikä ihme, etten liikutuksesta ja ilosta saanut seuraavina öinä unta silmiini. Halutti huutaa koko maailmalle, että olen nähnyt Stalinin.

Neuvottelun jälkeen tartuin täynnä energiaa jälleen työhön. Tunnuslause: "Komentajan vaimolle keskisivistys", alkoi toteutua elämässämme. Punaisen Armeijan klubille järjestettiin yleissivistävä koulu, jossa iltaisin kiehui työ, opiskelu.

(Jatkuu seuraavalla sivulla.)

Punaisen Armeijan päivän vietto Solomannin sahalla

Kaikissa Solomannin sahan osastoissa suorittavat agitkollektiivin jäsenet keskusteluja Työläis-talonpoikaisesta Punaisesta Armeijasta.

Helmikuun 23 päivänä kokoontuivat sahan työläiset yhdessä sähköaseman työläisten kanssa klubille juhlaistuntoon. Tilaisuuteen oli kutsuttu taistelijoita Petroskoin garnisoonista. Dramaattinen kollektiivi oli harjoitellut iltamaa varten erikoisen näytelmän.

Helmikuun 24 päivänä tekee sahan 200 työläistä ja toimitsijaa hiihtoretken kaupunkiin, jossa osallistuvat fyyskulttuuriparaadiin.

Punaisen Armeijan päivään mennessä toimeenpantiin "VTP"-merkin vaatimusten joukkosuoritustilaisuuksia ja muita puolustustoimenpiteitä.

Yleiskarjalaisen metsän stahanovilaisten kokouksen ainehistoa käsitellään

KEMI, (Karel-TASS). **Kemin** rajonin punktien työläiset ja **traktoristit** käsittelevät laajasti toisen **Yleiskarjalaisen** metsän **stahanovilaisten kokouksen** ainehistoja. Käsittelyä seuraa sosialistisen kilpailun laaja edistyminen. Aunekosken mekanisoidun baasin traktoristit ovat sitoutuneet ajamaan yhdellä kerralla 160 festmetriä puutavaraa, 40 fm. yli normin.

Saman mekanisoidun baasan traktoristi Kirov sitoutui ajamaan yhdellä kertaa 272 festmetriä ja haastoi toisen traktoristin, toveri Semenovin kilpailuun. Tämä otti haasteen vastaan ja sitoutui tekemään työvuorossa kaksi ajoreissua ja vetämään 320 festmetriä, normin ollessa 120 festmetriä.

* * *

Punaisen Armeijan voima on järkkymätön

— VOROSHILOV

Taktilliset harjoitukset Tatarian ASSR:n TpKK:n nim. om. N- tarkka-ampujadivisiassa.

Sojuzfoto

Kaikin olemmo sovetskoi patriotat

Verisis torii kaikenmoizie vraguloi vastah, kudamat napadaidih joga tshurispäi meijän sojuuzua, rodjivui i kasvoi meijän slavnoi Rabotshe-Krestjanskoi Krasnoi Armie. Suuret proletarskoin revolutsien rukovodjijat, suuret rahvahan opastajat, suuret voennoit stradegat meijän armahat vozhdjat Lenin i Stalin stroittih sovershenno uuvven i moine armie, ruadaju rahvahan oma armie. Narodnoi armie.

Kai ne suuret geroitsheskoit podviigat kuduat oldih grashdanskoin voinan frontil, kai armien geroitshesko. ruado ozutti mittuine vojiu olla podlinno narodnoi armie, mittuine vojui olla podlinnoi rahvahan armie i miittumih geroitsheskoloih bojuloih pädöy tämä podlinno narodnoi armie.

Koskui ihan väel sravnimattomat, puoli nälgäiset i alashtomat meijän Krasnoin Armien polkat torattih vraguloin hyvin organisuittuloi tshuastjiloi, hyvin varustettuloi i hyvin syötettylöi vastah jo silloi erähät vahnan aijan stradegat duumaittih mis on tämän armien vägi. Tämän armien vägi oli sen predannostis omal rodnoil vlastil, omal mual, heijän tiedolois siit, min puoles hyö vojuitjah. Jo silloi heil azettui soznateljno voproossu oman rodnoin muan puolistamises kaikenmoizen svoran napadeenieloispäi.

Tämän proijinuon 19 vuvven aigah on muuttunuh meijän muan kai elaigu. On muuttunuh i muan armien elaigu, algaen itshe ihmisis, loppien sen vooruzheenieloih sah.

Meijän Stalinskoih Konstitutsieh on kirjutettu kaikil tiettäväiset sanat:

"Vseobshoi voinskoi objazannosti on zakon. Voinskoi sluushbu Rabotshe-Krestjanskois Krasnois Armies on SSSR:n grashdaninan potshotnoi objazannosti".

(132:s statju)

Sovetskoi patriotizmu on jogahizen sovetskoin muan rahvahan yksi kaikis kallehembie tshustvis, midä vaikui ihmizel vojiu olla. Kai se on nägyväizis kaikis kohtis meijän ruaduo. Jogahine olgah häi täl kerdua kus tahto i kenny tahto, hänel on vaikui yksi duumu, olla joga hetki valmehennu astumah puolistamah meijän rodnoidu muadu. Sen edeh on jogahine valmis hotj andamah oman elaijan.

Ne vahnat traditsiet mit ollah jiävyt meijän grashdanskoin voinan geroloispäi, meijän parahis polkovodtsoispäin, elaigua ei shiälöijjä meijän oman roodinan puoles, ollah meil kallehet aivin i joga sijas. Meijän parahat miehet, parahat grashdaninat duumaijah vaikui yhty, shtobi hinnal mil tahto, pidiä meijän roodinan rajat puhtahannu kehnon shliednoispäi, shtobi ni miittuot fashistkoit agentat ei suodas jalansijua meijän muas ni konzu, shtobi heijän kehnoloin ruavot loppis sih konzu hyö astutah meijän rajas piälistshi.

Jogahisel vie on mielis i se hetki, konzu sen jälles kui oli tapattettu pogranitshniekku Valenjtin Koteljnikov hänen sijah lähti puoldamah meijän daljnoin vostokan granitsoi yksi hänen parahis vellilöis, nuorin velli Petr Koteljnikov Konstantinovoskoin zavodan ruadai. Mugazhe ruadoi Ivan Lagoda kuduan velli kuoli toras meijän granitsan puoles. Ivanua suattoi kai äski oma tuattah i andoi pojalleh saduanien puolistua hyvin sovetskoloi granitsoi. Häi omis sanois sanoi:

"Minä itshe suatan sovetskoin sojuuzan marshalal Bljuheril oman poijan i sanon hänelläh, shto Ivan rubieu mugazhe geroitsheski puolistamah meijän kallehen roodinan granitsoi, kui niidy puolisti minun armas poigu Semen. Minä suatan omua poigua Ivanua i annan hänelläh lujan nakuazan, tulla järilleh Krasnois armiespäi leitenantannu, olla displinirovannoinnu stoikoinnu boitsannu i metko ambuo vragah. Muidu omie poigiedani: 17 vuodistu Dimitriedy i 12 vuodistu Sergeidy minä vospitaitshen mugazhe predznnoiksi patriotoiksi, mugazhe predannoiksi meijän muan puolistajiksi, kui oli minun bojus kuolluh poigu Semen".

Voigo nengostu otnosheeniedu sravnivaijja sih otnosheenieh mi olli enne tsarskoin vluastjin aigah? Ei ni kui voi. Kui ei voi päiviä sravnivaijja kuuh, muga ei voi sravnivaijja tädä toine toisih.

Meijän sovetskoin muan armieh menöy meijän muan grashdanin suurel gordotsjil i uvasheeniel. Suurel himol i täyvvel shelaaniel, shtobi viekerdu ozuttua oma preedannostji omal sovetskoil roodinal.

Viha vraguih nähte i preedannostji omah roodinah nähte, andau uuzie i uuzie ozutuksie geroistitsheskolois podviigois. Ei ole mostu ugolkkua meijän suures sylih tabuamattomas Sovetskois sojuuzas kus ei olis tämän suuren muan patriottoi, kudamil kallehin kaikis on Sovetskoi sojuuzu, kallehembi heijän omua elaigua on oma roodinu.

Vähätöigö on meijän granitsoil ylen suurie hruabrostjin osuttajie. Ni yksi mies, ni yksi naine ei jätä tabuamattah ni kedä ken tundematoi jäivynehes meijän kul tahto kolkal suurdu sojuuzua. Olgah häi kolhosniekku, libo ruadaju, muzhikku libo naine hänen yksi duumu on piettiä panna kiinni paholaine, olgah häi miittuine tahto shpionu, libo diversanttu. Krasnoin Armien avuttajannu ollah kaikin meijän muan 170 miljoonaine rahvas, kudamal on min ies torata i on midä puolistua, da on mil puolistua.

Meijän sovetskoin Kareelien territooriel on vähätöigö moizie naizie i miehie ket ollah aivin valmehet ottamah kiini ljuboit miän granitsan narushiiteljat, meijän muah tulluot shpionat libo muut kontrevolutsionierat. Meijän bdiiteljnostin nostammo vie korgienbal i myö piemmö huolen siit, shtobi muadu ei piästäs liguamah ni miittuot zverskoit preduateljat, izmenniekat.

Vernoit roodinal, geroit, hruabroit letshiekat, vernoit muan kavaleristat, preedannoit tankistat, pehotintsat, kaikin ollah valmehet puolistamah tädä sotsialistitsheskoidu roodinua, kudain on ostettu suuren toran hinnal.

Myö olemmo voittamattomat, siksi, shto meidy rukovodjiu meijän suuri, armas Stalin.

Menzhinskin zavodan ruadajien kutshundu valmistua meijän mual 150 tuhattu uuttu letshiekkua on rodjinuh meijän nuorizhon potshotnoinbaksi saduatshaksi, se roiteh nepremenno vyipolnituksi.

Sovetskoin muan rahvas nostetah omua bdiiteljnostie vie korgiembal i vie enämbäl nostetah omua aktiivnostjie oman muan puolistamizen lujittamiseksi. Voennoit znuaniet roiteh diädämäh jogahine sovetskoin muan grashdanin. Ylen ollah zhalkoit, prezrennoit i rinnal pädemättömät net, ket vie vähäzel duumaitanneh voittua sotsializman voittanuon muan. Ni konzu ni ken ei voita tädä kaiken muailman sotsializman kriepostjie — Sovetskoidu sojuuzua. Sen smielo sajavlaitshou kaikel muailmal meijän geroitsheskoi rahvas. Meijän jogahine grashdanin on oman muan suuri patriottu i sen tähte häi on aivin valmehennu hotjo oman elaijan andamah oman muan ies.

Sentäh tämä mua on voittamatoi, shto sen joga grashdanin on preedannoi omal roodinal, armastau omua rauvvan lujittu polkovodtsua Klim Voroshilovie, staljnoidu Stalinie, kudain viey kaiken aigua meijän roodinua voitos i voittoh.

Eläkkäh Krasnoin Armiin vozhdju — Sovetskoin sojuuzan marshualu — Klim Voroshilov.

Eläkkäh kaiken muailman revolutsien komandarmu meijän armas Stalin.

G. K. ORDZHONIKIDZE

Raududoroguniekat trauras...

Fevraljankuun talvine päivy kiändyihes ehtäh. Päivygi oli moine atkal, mittuine atkal oli kaiken suuren muan ruadajurahvahal, konsku hiän keskespäi eroni kallis narkoomu, boljsheviekku Sergo Ordzhonikidze.

Konzu Moskovas Kremlin seinäh pandih kallehen narkooman tuhku-uurnu ruvettih viheldämäh gudkat. Raududoroguniekkoi traurnois saljuutas andoi tiediä hiän oma, vogzualan gudku. 5 minuuttua yhtyhoduv viheldi Sergon mustokse raududoroguniekoin gudku.

Djygien hilljazheh talvine tuuli lepättäyv vokzualan traurnoloi flaguloi. Atkalan djygei on hengittiä. Meijän Serguo eulo. Vokzualu on trauras...

Politotdelan natshaljniekku Larionov traurnoin miitingan sanouv avatukse.

Atkalat "Pohoronnoin marshin" meloodiet lennetäh. loitos, loitos raududoroguamyö, loitos ploschadil...

Rahvas seizou tukkazilleh. Pohoronnoi marshi...

Karjalan Sovnarkoman predseduateljan sijaine tovarishu **Petrovskij** suav esmäzen sanan.

— ... Moskovas, Krasnoil ploschadil rahvahan parahan ihmisen, Leninin mavzoleinluo Kremljan seinäh havvattih vastevai kallis, raudazen luja narkoomu Sergo. Serguo enämbiä eulo meijänkel, tunduv vuitekui sil. No ei! Sergo elävy meis, Sergo on meijänkel. Sergo on meis...

Djygei on menetys. No boljsheviekat silgi ollah harakternoit, shto dielo, kudain on zavodittu, vietäh loppuh suate, hotj i niilöin riedylöispäi poistutah nengomat miehet, kui Sergo Ordzhonikidze.

Uvvestah traurnoi marshi...

Toizennu raududoroguniekoin, mashinistoin puolespäi sanouv mashinistu **Lartshenko.**

— Tänäpäi havvatah Serguo. Havvatah raudastu tjazheeloin promyshlennostin narkoomua Ordzhonikidzie. Häin i meil, raududorogal, andoi äijän. Häin luadi paravozoi, luadi suurie i vägevie parovozoi. I nygöi Serguo eule.

— Paras pamjatniekku Sergon mustol roitehes se, kui myö tulemmo vie lujembaksi kerdymäh Leninin-Stalinin partien ymbäril. Roitehes pamjatniekku, kui myö parandammo ruaduo. I minä, kui mashinistu, otan objazatjeljstvakse remontattah i parovozan pesemättäh ajua sil 25 tuhattu kilometrie. Objazateljstvan 20 tuhattu kilometrie minä jo täytiin. Kutshun sorevnovaanieh mashinistua Sidorovie. Magua kallis tovarishu. Sinun dieloin viemmö loppuhsuate.

Ruadajien kollektiivaspäi proschaljnoit sanat sanoi **Akulov.**

— Liijan kuivu on ihmizen kieli, shtobikui sanuo se gorja i zhieälivöitshemine, mi on nygöi meil sinun, Sergo, kuoltuo. Paras sinul pamjatniekku roitehes sit, shto myö, raududoroguniekat, rubiemmo ruadamah hyvin.

— Meil ei roinnuhes sidä, kedä nimitettih Sergoksi, — sanoi Kirovskois tshastjispäi krasnoarmeitsu t. **Guretskij.** — Muakkah rauhas tovarishu Sergo, shto hänen laittuloin pervoklasnoin Krasnoin armien oruuzhieloin jogaine tshuastine on Krasnoin armien uskottuloin poigien käsis. Jogazel sinun luajitul oruuzhien tshuastisel myö annammo lopullisen iskun niil, ket vaikui suvainnouv työndiä omua neniä miän muadu kohte.

Sitein sanoi pogranitshiekku Kalinin. Omas proshaljnois sanas pogranitshniekku sanoi, shto lujat miehet, Sergon laittuloin oruuzhieloinkel vardoijah oman muan koskemattomie rajoi.

Yksimielisesti 2 1/2-tuhandisen raududoroguniekoin miitingas hyväkse katshotus rezoljutsies sanohes:

"... Myö Kirovskoin raududorogan Petroskoin stantsien ruadajat kaiken muankel yhtes gorjuitshemmo djygien menetyksen täh, kudain rodiihes miän mual... Myö olemmo hänel vellas sen avuntäh, min häi andoi meil, shtobikui tehniitsheski varustua miän transportu, azua se etumasekse muailmas. Myö hänel olemmo objaazannoit sit, shto häi varusti miän transportan vagonnoil parkal, miän depot, masterskoit i stantsiet etumaisel tehniekal.

..."vot lähti miän keskespäi nägyvin sotsialistiitsheskoloin voittoloin talantliivoimbi organisuatoru. Djygei on hävitys. Kaiken ruadaju rahvahankel yhtes myö painammo Sergo Ordzhonikidzen tuhkan piäl flagut. Musto hänes ni konzu ei kuole. Proschai miän kallis, palavasti suvaittu Sergo. Hänen kalmal paras paamjatniekku roitehes uuzi suuri stahaanovskoin dvizheenien razmuahu, uuzi ruadotuloksieloin nouzu. Vie lujembakse laimmo omat riävyt boljshevitskoin partien ymbäril, suuren rahvahien ohjuajan tovarishu Stalinin ymbäril."

G. M—v.

Valkean-Itämeren kombinaatin työntekijäin suru

Karhumäki, 23 (Karel-TASS). Viimeisinä päivinä on Valkean-Itämeren kombinaatin kaikista laitoksista saapunut kirjeitä, sähkösanomia ja telefoonitiedotuksia, joissa kombinaatin työtätekevät ilmaisevat syvän surunsa Sergo **Ordzhonikidzen** menetyksen johdosta.

Helmikuun 21 päivänä oli kaikissa kombinaatin Karhumäellä olevissa laitoksissa miitinkejä ja kokouksia, joissa lausuttiin kaipauksen sanoja puoluetta ja sovetti-isänmaata kohdanneen suuren menetyksen johdosta.

— Suuri menetys, raskas suru, mutta se velvoittaa meitä vielä suuremmalla energialla, vielä innokkaammin työskentelemään, — se on kaikkien miitinkien päätöslauselmien sisältö.

Kanavan työntekijät sanoivat miitingissään:

— Me suremme kallista **Sergoamme**, mutta emme milloinkaan salli, että surustamme tulisi ilo vihollisillemme. Me emme helpoita, vaan tulemme sitkeästi opiskelemaan ja tarmokkaasti työskentelemään, niinkuin työskenteli kallis **Sergomme**.

VIK:n Äänisen lespromhoosin työntekijät ilmoittavat:

— Raskaan menetyksen päivinä me vielä suuremmalla rakkaudella käännymme puolueemme ja sen suuren johtajan toveri **Stalinin** puoleen. Me tulemme tutkimaan Sergon elämää ja hänen taisteluesimerkeistään tulemme oppimaan työskentelemään vielä paremmin, kohottamaan tietojamme ja bolshevistista valppauttamme.

Uudet saavutukset työssämme tulevat olemaan parhain muistomerkki kalliille **Sergollemme**, — ilmoittavat Verhnevyigin lespromhoosin työntekijät.

-:- SOVETTI-KARJALASTA -:-

Kuvassa: Talvispartakiaadien luistelukilpailujen naisten 100 metrin luistelun voittajat — *Oinonen* (Dynamo) — 14,3, *Stashevanova* (Dynamo) — 15,3 ja *Gusheljskaja* (kaupungin sekajoukkue) — 15,4.

Foto — G. Ankudinov.

Sokeain päivien vietto

Yleisvenäläinen sokeainyhdistys viettää kolmipäiväisen sokeain avustuskamppailun tänä vuonna helmikuun 23—25 päivien välisenä aikana. Vuosi 1937 merkitään suurenmoisilla saavutuksilla. Päättyy toinen viisivuotisemme, työtätekevät saivat uuden stalinilaisen Konstitutsion, maamme vaurastuu ja onnellisena astuu valoisaa tulevaisuutta kohti. Kaikki nämä saavutukset ja voitot välittömästi ja kiinteästi kuuluvat myöskin sokeille.

Tsaarinaikaisella Venäjällä sokeain asema oli kurjaa elämää. Työ, kulttuuri, kansallisarvo oli tallattu maahan. Sokeuden alkusyyt johtuivat alinomaisesta aineellisesta epävakaisuudesta ja alkeellisesta terveydenhoidosta. V. 1876 väenlasku osoittikin, että jokaista 10 tuh. asukasta kohden oli sokeita 24 henkilöä. Siis tsaarin hallitus jätti jälkeensä koko armeijan sokeita.

Jo heti Lokakuun revolutsion jälkeen sovettihallitus kiinnitti erikoisesti huomiota sokeihin. Sitä varten perustettiin Yleisvenäläinen sokeain yhdistys, jonka huoleksi annettiin sokeain avustaminen, huolto ja työ- ja kulttuuripuoli. Nyt voidaan havainnollisesti nähdä, että sokeain luku on huomattavasti alentunut. V. 1926 väenlasku osoitti, että Sovettiliitossa on jokaista 10 tuh. henkilöä kohden 15 sokeaa, Karjalan tasavallassa laskettiin v. 1933 olevan vielä jokaista tuhatta asukasta kohden yksi sokea.

Sokeuden väheneminen on suoranainen tulos puolueemme ja hallituksemme oikeasta politiikasta. Se kaikin tavoin koettaa vähentää silmäsairauksia. Meillä on nyt Karjalassakin erinomaiset silmälääkärit ja on avattu erikoisia silmäsairaaloita.

Samanaikaisesti on noussut Sovettiliiton sokeain kansalaisten aineellinen ja kulttuurinen puoli. He työskentelevät sosialistisessa teollisuudessa, tuottavat mitä monimutkaisempia esineitä, kuten sähkömoottoreita, matkasänkyjä, huonekaluja ym. Sokeat työskentelevät myöskin maataloudessa. Työnsä rinnalla he kohottavat poliittista ja teknillistä tasoaan. Toimivat erilaiset taiteelliset piirit, esim. kuoro-, soitannollis- ja shakkipiirit.

Meilläkin, esim. Petroskoissa on sokeainyhdistyksen toimivat harja- ja kiilleliuskaverstaat. Siellä nähdään mainiot työn uurastajat, kuten toverit Lutogina, Vorobjeva, Krylov, Metsojeva, I. P. Oskin ym. Samassa talossa oleva sokeain yhteisasunto on siisti, valoisa ja lämpöinen. Punanurkassa voivat he opiskella, harjoitella ja levätä.

Tätä kolmi-päivää vietettäessä Sokeainyhdistys erikoisesti vetoaa yhteiskunnallisiin järjestöihin ja työtätekevien laajoihin joukkoihin. Selostaa niistä toimenpiteistä, joilla ehkäistään sokeus.

Tällä tavoin me palautamme takaisin sokeat yhteiseen työhön ja saamme heistä tunnollisia, aktiivisia sosialistisen yhteiskunnan rakentajia.

E.

Toinen paperikone käyntiin

Kontupohja, 23 (Karel-TASS). Helmikuun 23 päivänä kokeiltiin tehtaan toista paperikonetta höyryllä. Höyry on laskettu silinteriin. Senjälkeen kun kone on työskennellyt kaksi vuorokautta höyrytettynä, saadaan siitä ensimmäinen erä paperia.

Broshyyri Karjalan taiteesta

Karjalan Sovnarkomin taideasiain hallinto julkaisee Karjalan taiteen dekaadiksi Leningradissa kaksi proshyyriä venäjän- ja suomenkielellä.

Broshyyreja valmistaa suuri joukko näyttelijöitä, Karjalan teatterien johtajia ja musikaalisten ansambleain ohjaajia.

Ensimmäisen broshyyrin nimi on *"Karjalan valtion kansallinen teatteri"*. Se sisältää kirjoituksia ja ainehistoja, jotka kuvaavat Karjalan valtion kansallisen teatterin tietä. Kirjaseen tulee teatterin organisoijan ja taiteellisen ohjaajan *R. Nyströmin* kirjoitus "Luova tiemme", teatterin vanhojen työntekijäin muistelmia, kirjoituksia kiertuematkoista kolhooseihin ja "Teatteri suksilla". Sitäpaitsi broshyyriin tulee teatterin regissöörin tov. *Sevanderin* kirjoitus ja muuta ainehistoa.

Toinen proshyyri "Karjalan taiteen dekaadi Leningradissa" alkaa tov. *P. Hyppösen* artikkelilla "Sovetti-Karjalan taide" ja taideasiain hallinnon päällikön tov. *I. Bordjugin* kirjoituksella "Karjalan teatterit".

Kirjaseen tulee myöskin selitysluettelo Leningradissa esitettävästä ohjelmasta ja sitä esittävistä taideansambleista.

Molemmat broshyyrit varustetaan kuvituksella teatterien elämästä, taiteilijain valokuvilla ja muulla ainehistolla.

(Karel-TASS).

Koululaisten hiihtokilpailut

Soutjärvi, 23 (Karel-TASS). Näinä päivinä saavutettiin Soutjärven, Ryborekan ja Ranta-Soutjärven koulujen hiihtokilpailuissa seuraavia tuloksia: 10 kilometrin hiihdon voitti 8-luokkalainen Levojev (R-Soutjärven koulu) ajalla 1 t. 9,5 sek. Viiden kilometrin hiihdon voitti saman koulun oppilas Korzin (27 m. 46 sek.). Tyttöjen 2,5 kilometrin hiihdossa tuli ensimmäiseksi Ryborekan koulun oppilas Vaskelainen ajalla 12 m. 10 sek.

Illanviettoja stahanovilaisten asunnoissa

Helmikuun 23 päivänä toimeenpantiin Petroskoin aseman krivonosilaisen veturinkuljettajan tov. *Lartshenkon* asunnossa ja Petroskoin hallinnon poliittisessa osastossa iltamia Punaisen Armeijan vuosijuhlan johdosta.

Tilaisuuksiin kutsuttiin vieraiksi taistelijoita ja komentajia. (Karel-TASS).

Neljä uutta koulua

Karjalan Sovnarkom on vahvistanut Puutosiin, Poventsaan, Aunukseen ja Koutaan rakennettavien keskikoulujen kustannusarviot. Kukin näistä kouluista tulee vastaanottamaan 280 oppilasta. Näiden koulujen yhteinen kustannusarvio tekee 710,8 tuhatta ruplaa. (Karel-TASS).

● Leningradin verensiirtoinstituutissa on tehty kokeita elämän palauttamisessa. Kokeissa on palautettu tukahduttamalla tapettu eläin henkiin 2 minuutin kuluttua sydämentoiminnan lakkaamisen jälkeen ja 16 minuutin kuluttua hengityksen päättymisen jälkeen.

Vastaava toimittaja
K. VENTO.

Karjalan teatterikoulun direktsio, työntekijät ja oppilaat tiedoittavat koulun opettajan

NIKOLAI ALEKSANDROVITSH SOLNYSHKOVIN

äkillisestä ja odottamattomasta kuolemasta ja lausuvat vilpittömän valittelunsa hänen vaimolleen ja lapsilleen.

Helmikuun 26 päivänä v. 1937 kello 19 pidetään "Rakentajan" punanurkassa, Shotmannin katu 32/34 **rakennusosuuskunta "Rakentajan" ja insinööriteknillisten työntekijäin asunto-osuuskunnan valtuutettujen kokous.**

Tv. helmikuun 28 päivänä kello 19 pidetään Uritskin klubilla, Uritskinkatu 111, **rakennusosuuskunta "Työn", puunjalostustyöntekijäin ja konerakennustyöläisten asunto-osuuskuntien valtuutettujen kokous.**

Työjärjestys: 1) osuuskuntien puheenjohtajien selostukset työstä v. 1936 ja revisikomissien apuselostukset; 2) johtavien elimien vaalit.

NKP(b):n jäsenet ja kandidaatit kokoontuvat kello 6 illalla.

Karjalan Asunto-osuuskuntien liiton hallinto.

U L K O M A I L T A

Tov. A. I. JEGOROV Latviassa

Riga, 22 helmik. (TASS) TTPA:n pääesikunnan päällikkö Sovettiliiton marsalkka tov. A. I. Jegorov ja häntä seuraavat TTPA:n komentajat, sekä myöskin Latviassa oleva SSSR:n sotilasedustaja Glinskij kävivät eilen kurorttipaikassa Skemeri. Tällä matkalla tov. Jegorovia seurasivat Latvian armeijan komentaja kenraali Berkis, Latvian armeijan esikuntapäällikkö kenraali Gartmanis ja toiset esikunnan korkeimmat virkamiehet.

Eilen Latviassa oleva SSSR:n lähettiläs tov. Brodovskij järjesti Sovettiliiton marsalkan tov. Jegorovin kunniaksi suuren vastaanottotilaisuuden johon osallistuivat Latvian sotaministeri kenraali Palodis, ulkoministeri Munters, Latvian armeijan komentaja kenraali Berdis, Latvian armeijan esikuntapäällikkö kenraali Gartmanis, Rigan garnisonin päällikkö kenraali Virsaitis ja toiset Latvian armeijan korkeimmat virkamiehet. Vastaanottotilaisuudessa vallitsi hyvin ystävällinen ilmakehä.

Riga, 22 helmik. (TASS) TTPA:n pääesikunnan päällikkö Sovettiliiton marsalkka tov. Jegorov kävi tänään Sesisin kaupungissa, jossa tutustui paikallisen garnisonin joukko-osastoihin — jalkaväkirykmenttiin ja tykistöpataljoonaan.

Illalla kello 22.40 tov. Jegorov ja hänen seurassaan olevat komentajat matkustavat Tallinaan.

Lentäjä FARICH lähtenyt Irkutskista

IRKUTSK, 22 helmik. (TASS). Eilen Irkutskissa oli voimakas lumimyrsky ja tov. Farichin lentomatka viivästyi. Tänään on koko lentoreitillä hyvä lentosää. Kello 7.55 Moskovan aikaa lentokone "N-120" lähti jatkamaan matkaansa linjalla Moskova—Wellen—Moskova.

Holsti Suomen pääministeriksi

HELSINKI, (TASS). Suomen tietotoimisto tiedoittaa, että maaliskuun 1 päivästä alkaen, jolloin presidentiksi valittu Kallio astuu presidentin tehtäviin, ulkoministeri Holsti nykyisen hallituksen vanhimpana ministerinä tulee astumaan Suomen hallituksen pääministerin tehtäviin.

Tasavaltalaisten suuri voitto

BILBAO, 22 helmik. (TASS). Helmikuun 21 päivän vastaisena yönä tasavaltalaiset Asturian rintamalla hyökkäsivät odottamatta kapinallisten asemia vastaan ja saavuttivat huomattavan suurta menestystä. Tasavaltalaiset katkaisivat Oviedon ja Gradon välisen tien, joka yhdistää Oviedossa saarrettuna olevia kapinallisia Galiciaan.

Oviedossa käydään kiihkeitä katutaisteluja. Tasavaltalaiset ovat valloittaneet kaupungin useita kortteleita. Kapinalliset osoittavat sitkeätä vastusta. Tasavaltalaiset ovat saaneet paljon vankeja, satoja kiväärejä ja 12 konekivääriä. Kapinallisten yksi patteri on tuhottu. Taistelun aikana Oviedon piiriin ilmaantui fasistisia lentokoneita, jotka viipymättä tulivat ajettua takaisin tasavaltalaisten lentokoneiden toimesta. Lentokoneiden välillä syntyi ilmataistelu, jonka aikana kapinallisten yksi hävittäjälentokone pudotettiin alas.

Hallitusjoukot hyökkäävät koko Asturian rintamalla

BILBAO, 22 helmik. (TASS). Bisjakan rintaman Ubidean piirissä tasavaltalaisten etujoukot odottamatta hyökkäsivät kapinallisia vastaan ja ajoivat kapinalliset Elosin kylään asti. Taistelun aikana hallitusjoukot valloittivat 100 tuhatta patruunaa, 1.600 käsigranaattia ja paljon räjähdysaineita. Tasavaltalaisten tykistö pommittaa edelleenkin Mondragon kaupungin asetarvetehdasta.

Tasavaltalaiset jatkavat hyökkäystään koko Asturian rintamalla. Oviedossa Asturian vuorityöläiset hyökkäävät voimakkaasti kapinallisia vastaan. Tasavaltalaiset ovat jo valloittaneet Del Fresnon piirin, Adoradrisen luostarin, vesijohtoaseman, sähköaseman, ja useita keskuskatuja. Nyt käydään kiivaita taisteluita kaupungin keskiosassa.

Tasavaltalaisten lentokoneiden heittämistä pommeista syttyivät palamaan Pelajon kasarmit. Yhden päivän aikana kapinalliset menettivät yli 1.500 henkilöä kuolleina.

Leonin piirissä kapinalliset yrittivät saada takaisin kaksi päivää sitten menettämänsä asemat, mutta tasavaltalaiset energisella vastahyökkäyksellä löivät vihollisen takaisin ja edentyivät Matallanan kaupunkiin asti. Kapinalliset kärsivät suuria menetyksiä.

Taistelut Jamaran piirissä

PARIS, 23 helmik. (TASS). Tietotoimisto Espanja tiedoittaa Madridista, että liikenne on Madridin ja Valencian välisellä tiellä täysin normaalinen.

Jamaran piirissä hallituksen sotajoukot ovat valloittaneet uusia tärkeitä asemia. Hallitusjoukkojen komentajisto merkitsee, että rintaman tällä osalla kapinallisten vastustus on suuresti heikentynyt.

Tietotoimisto Radio tiedoittaa Madridista hallitusjoukkojen edentymisestä Jamaran piirissä. Kapinallisten sotajoukot ovat kärsineet suuria menetyksiä San Martin de la Vegan ja Empasuelosin välillä. Taistelutantereelta on korjattu 4.300 kapinallisten ruumista, pääasiassa saksalaisia ja italialaisia.

Escorialan länsipuolella hallitusjoukoilla on menestystä. Hallitusjoukot ovat valloittaneet Robledo de Chavelan. Kapinallisten yhteys Avilaan on käynyt vaikeaksi.

Aragonin rintamalla kapinallisten järjestämä hyökkäys on epäonnistunut.

Kapinallisten hyökkäys Oviedossa

PARIS, 23 helmik. (TASS). Tänä aamuna Hawasin tietotoimisto lähetti seuraavan tiedoituksen taisteluista Oviedossa: Helmikuun 22 päivän vastaisena yönä Oviedossa olevat kapinalliset joukot alkoivat vastahyökkäyksen tasavaltalaisten asemia vastaan, erikoisesti Mercadinin piirissä. Tämä hyökkäys yhdistettiin toiseen — Cadellanasta alettuun hyökkäykseen.

Kello 5 aamulla tasavaltalaiset vuorostaan alkoivat uuden hyökkäyksen Callotosta. Näiden taistelujen tuloksena tasavaltalaisten onnistui jonkun verran parantaa asemiaan Mercadinin piirissä.

Gijonista myöhemmin saapuneet tiedot osoittavat, että kapinalliset ovat vastahyökkäyksen tuloksena onnistuneet hyvin vähän edentymään ainoastaan yhdessä paikassa ja valloittamaan vuorityöläisten lastenkodin.

Eilisen päivän kuluessa hallituksen 12 lentokonetta osallistui vihollisen asemien pommittamiseen huonosta ilmasta huolimatta. Myöskin hallituksen tykistö osoitti suurta aktiivisuutta.

BARCELONA, 23 helmik. (TASS). Eilen Madridin rintamalla käytiin voimakkaita ilmataisteluja. Erikoisen kiihkeätä ilmataistelu on Jamaran piirissä. Estääkseen kapinallisten keskittymistä Pintossa, hallituksen lentokoneet järjestivät pommituksen.

Espanjalais-kanadalainen verensiirto-instituutti

PARIS, 22 helmik. (TASS). TASS'in kirjeenvaihtaja keskusteli tänään kanadalaisen tohtorin Norman Betjunen, Espanjan demokratian alotteesta ja avulla Espanjaan muodostetun espanjalais-kanadalaisen verensiirtoinstituutin päämiehen kanssa. Tohtori Betjune, joka imperialistisen sodan aikana palveli 4 vuotta Kanadan armeijan komissaarina ja lääkärinä sotalaivalla, johtaa 25 lääkäriä, teknikkoa ja sairaanhoitajaa, jotka Espanjassa ovat olleet marraskuun 1 päivästä 1936 alkaen. Kanadan komitean keräämillä varoilla — 20 tuhannella dollarilla — he ovat ostaneet 5 erikoisesti varustettua kuorma-autoa, joilla on tarpeelliset välineet verensäilyttämistä ja kaikille rintamille kuljettamista varten. Nämä eri rintamille lähetetyt autot ovat aivan kuin aluekeskuksia, joista sairaaloihin ja evakuointipaikoille jaotellaan verta sen siirtämiseksi haavoittuneisiin. Instituutin kirjoissa on 1.000 vapaaehtoista, jotka säännöllisesti antavat vertansa. Veri siirretään aivan heti haavoittuneille, tai säilytetään erikoisastioissa.

Madridissa instituutin 3 autoa palvelee 100 sairaalaa ja evakuointipaikkaa. Instituutin työ armeijan palvelemisessa on ensimmäinen koe tähänastisessa historiassa. Instituutin työ jatkuvasti laajenee: tammikuussa siirrettiin 45 litraa verta, mutta helmikuussa jo yli 110 litraa.

Kahdessa päivässä — 3.000 kuollutta ja haavoittunutta

BILBAO, 23 helmik. (TASS). Vankien antamien tietojen mukaan kapinalliset menettivät 2 päivän aikana Oviedon taistelussa noin 3.000 henkilöä kuolleina ja haavoittuneina. Kuolleiden joukossa on paljon upseereja.

Tasavaltalaiset murtaneet kapinallisten rintaman

LONTOO, 23 helmik. (TASS). Andujarasta tulleen tiedon mukaan tasavaltalaiset ovat murtaneet kapinallisten rintaman ja valloittaneet Montoron esikaupungin (noin 40 kilometriä Cordovasta). Järjestämänsä hyökkäyksen tuloksena tasavaltalaiset ovat myöskin valloittaneet Villa del Rion esikaupungin.

Kenraali Miaha komentaa välittömästi hallitusjoukkoja

PARIS, 23 helmik. (TASS). "Humanite" tiedoittaa, että kenraali Miaha itse henkilökohtaisesti johtaa hallitusjoukkojen taistelutoimintaa.

Punaisen Armeijan stahanovilaisen kirje

Kontupohja, 23 (Karel-TASS). Stahanovilaisen liikkeen aloitteentekijä Sunun sahalla toveri **Bogatshev** kutsuttiin syksyllä viime vuonna Punaisen Armeijan riveihin. Näinä päivinä saivat Sunun sahan työläiset kirjeen toveri **Bogatshevilta**.

Tov. Bogatshev kirjoittaa tovereilleen:

"Jo yli viisi kuukautta olen ollut Punaisen Armeijan riveissä, kannan puna-armeijalaisen kunniakasta nimitystä ja palveluksen suuren velvollisuuden suoritan stahanovilaisesti. Sahalla olin ensimmäinen stahanovilainen ja nyt Punaisessa Armeijassa pyrin stahanovilaisesti omaksumaan taistelu- ja poliittisen opin. Annan teille, kalliit toverit, sanani olla ensimmäinen stahanovilainen Punaisessa Armeijassa.

Petroskoin kunnostaminen

Kuluvana vuonna laajennetaan Petroskoin kunnostamistöitä. Tarkoitukseen tullaan käyttämään lähes puolitoista miljoonaa ruplaa, eli lähes kaksi kertaa enemmän kuin viime vuonna.

Kesän aikana tullaan suorittamaan laajoja katujen kiveämistöitä. Uritskin katu kivetään, samoin Shotmanin ja Volodarskin kadut. Leninin kadulle lasketaan kiviset jalkakäytävät ja kommunistikadulle ja Toukokuun 1 päivän viertotielle puiset — kaikkiaan 7,5 kilometrin pituudella.

Paitsi näitä, tullaan korjaamaan teitä 6.000 neliömetriä. Huomattavasti parannetaan katuvalaistusta. Edellytetään lisättävän 300 uutta valaistuspistettä kaupungin kaduille.

Kaupungin alueelle tullaan istuttamaan 3—4 tuhatta puuta. Gogolin kadun päähän on merkitty järjestettäväksi lastenkenttä.

Lähiaikoina suoritetaan kaupungin talojen uusintanumerointi. Kaupungin asukkaille tullaan järjestämään uusia pyykkilaitureita Lososinajoen varteen. (Karel-TASS).

Obligatsioiden vaihto Karjalassa

Helmikuun 20 päivään mennessä on 104.314 Karjalan työtätekevää vaihtanut obligatsionsa yhteensä 42.057 tuhannen ruplan arvosta.

Täydellisesti on obligatsioiden vaihto tuotantolaitoksissa ja kolhooseissa päättynyt Sorokan, Kontupohjan, Aunuksen, Vieljärven ja Soutjärven rajoneissa sekä Petroskoin kaupungissa. (Karel-TASS).

Veturinkuljettajien tt. Osminjskin ja Zverevin loistavat saavutukset

Helmikuun 19 päivänä lähetettiin Petroskoin asemalta 2.000 tonnin painoinen juna, jota kuljettivat veturinkuljettajat *Osminjskij* ja *Zverev*.

Lotinapeltoon saakka, jossa vaihtui veturivuoro, juna kulki puolitoista kertaa ylittäen teknillisen ja liikennenopeuden normit ja saapui sinne puolitoista tuntia ennen aikataulun määräämää aikaa. (Karel-TASS).

Miten olen kasvanut

(Jatkoa edelliseltä sivulta.)

Mitä kaikkea me komentajain vaimot olemme saaneetkaan aikaan? Järjestimme lääkintäsiskojen kurssit, lastenseimen 30 lasta varten, uudistimme lastentarhan 50 lapselle. Punaisen Armeijan 19-vuosijuhlaksi lopetamme Leninin nurkkain uudestikalustamisen, järjestämme naisten prikaadeja komentajain ruokalaan päivystykseen. Keskuudessamme on jo luja naisaktiivi, johon voi luottaa, joten tällaiset työt tulevat suoritetuksi huolella ja lämmöllä. Tästä aktiivista eroittautuvat erikoisesti tt. Isakova, Novosilova, Tshernjajeva, Surogina, Junonina ja muita. Kaikki nämä ovat miestensä aktiivisia avustajia kulttuurisen elämän järjestämisessä taistelijoita ja komentajia varten. Niin me käytämme hyväksemme stalinilaiseen Konstitutsioon kirjoitettua oikeutta tehdä työtä, opiskella ja kulttuurisesti levätä.

Kun osa yleisliittolaisen komentajain vaimojen neuvottelun delegaateista oli vastaanotolla tov. Voroshilovin luona, me vakuutimme hänelle, ja hänen nimessään koko sovettikansalle, että olemme puolueen ja hallituksen ensikutsusta joka hetki valmiit yhdessä miestemme kanssa nousemaan puolustamaan kallista isänmaatamme ja suuren Lokakuun saavutuksia.

Tämän lupauksemme ilolla ja ylpeydellä täytämme.

JEKATERINA IVANOVA
Yleisliittolaisen komentajien vaimojen neuvottelun delegaatti.

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja — 7-90. Vast. toimittajan sij. ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответств. редактор — 7-90. Зам. отв. редактора и отв. секретаря — 7-90. Зав. отделами — 7-23.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б). адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А-553 Заказ № 652 — Тираж 6.803 экз.